

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 10

fyrtonde årgången

14 januari 1997

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- * Rådets förordning (EG) nr 40/97 av den 20 december 1996 om export av vissa EKSG- och EG-stålprodukter från Slovakien till gemenskapen under perioden mellan 1 januari och 31 december 1997 (förlängning av giltighetstiden för dubbelkontrollsystemet) 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 41/97 av den 13 januari 1997 om leverans av vegetabilisk olja som livsmedelsbistånd 3
- Kommissionens förordning (EG) nr 42/97 av den 13 januari 1997 om utfärdande av importlicenser för bananer under tullkvoten för första kvartalet 1997 (andra perioden) 9
- Kommissionens förordning (EG) nr 43/97 av den 13 januari 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 11
- * Rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår 13

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

97/27/EG:

- * Kommissionens beslut av den 3 december 1996 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av koniska rullager med ursprung i Japan 34

Rättelser

- * Rättelse till kommissionens rekommendation 96/733/EG av den 9 december 1996 om miljöavtal som genomför gemenskapsinitiativ (EGT nr L 333 av den 21.12.1996) 40

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 40/97

av den 20 december 1996

om export av vissa EKSG- och EG-stålprodukter från Slovakien till gemenskapen under perioden mellan 1 januari och 31 december 1997 (förlängning av giltighetstiden för dubbelkontrollsystemet)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Europaavtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Slovakien, å andra sidan, trädde i kraft den 1 februari 1995⁽¹⁾.

Parterna beslutade genom associeringsrådets mellan Europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Slovakien, å andra sidan, beslut nr .../96⁽²⁾ att förlänga giltighetstiden för dubbelkontrollsystemet som infördes genom beslut nr 2/95⁽³⁾ så att det omfattar perioden 1 januari–31 december 1997 med förbehåll för vissa ändringar.

Det är därför lämpligt att ändra rådets förordning (EG) nr 3054/95 av den 22 december 1995 om export av vissa EKSG- och EG-stålprodukter från vissa tredje länder till Europeiska gemenskaperna⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 3054/95 skall fortsätta att tillämpas under perioden 1 januari–31 december 1997 i enlighet med bestämmelserna i associeringsrådets beslut nr .../96⁽²⁾ med förbehåll för de ändringar som framgår av artikel 2 i denna förordning. I ingressen till och i artikel 1.1 och 1.3 i förordning (EG) nr 3054/95 skall hänvisningen till perioden mellan 1 januari och 31 december 1996 ersättas med en hänvisning till perioden mellan 1 januari och 31 december 1997. Artikel 1.4 i samma förordning skall utgå.

Artikel 2

1. Bilaga III till förordning (EG) nr 3054/95 skall ersättas med bilagan till denna förordning.
2. I bilaga IV till förordning (EG) nr 3054/95 skall "Export Licence" ersättas med "Export Document" och "exportlicens" med "exportdokument".

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 1996.

På rådets vägnar

S. BARRETT

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 359, 31.12.1994, s. 2.

⁽²⁾ Beslutet är under offentliggörande.

⁽³⁾ EGT nr L 325, 30.12.1995, s. 65.

⁽⁴⁾ EGT nr L 325, 30.12.1995, s. 1.

BILAGA

"BILAGA III

SLOVAKIEN

Förteckning över produkter som skall underkastas dubbelkontroll (1997)

<i>Varmvalsade trådringar och betade trådringar</i>	<i>Varmvalsad plåtstrimla och band</i>
7208 10 00	7211 14 10
7208 25 00	7211 14 90
7208 26 00	7211 19 20
7208 27 00	7211 19 90
7208 36 00	7212 60 91
7208 37 10	7220 11 00
7208 37 90	7220 12 00
7208 38 10	7220 90 31
7208 38 90	7226 19 10
7208 39 10	7226 20 20
7208 39 90	7226 91 10
	7226 91 90
7219 11 00	7226 93 20
7219 12 10	7226 94 20
7219 12 90	7226 99 20
7219 13 10	
7219 14 10	<i>Kallvalsad plåtstrimla och band</i>
7219 14 90	7211 23 10
	7211 23 51
7225 19 10	7211 23 99
7225 20 20	7211 29 20
7225 30 00	7211 90 19
	7211 90 90
<i>Huggna i längder</i>	7226 92 90
7208 40 10	7226 93 80
7208 40 90	7226 94 80
7208 51 10	7226 99 80
7208 51 99	<i>Varmgalvaniserad plåt, ringar och strimlor</i>
7208 52 10	7210 11 90
7208 52 99	7210 41 10
7208 53 10	7210 41 90
7208 53 90	7210 49 10
7208 54 10	7210 49 90
7208 54 90	7210 61 10
7208 90 10	7212 30 90
7208 90 90	
<i>Kallvalsad plåt och ringar</i>	<i>Vilplåt i ringar, plåt och strimlor</i>
7209 15 00	7210 11 10
7209 16 90	7210 12 11
7209 17 90	7210 70 31
7209 18 91	7210 70 39
7209 18 99	7212 10 99
7209 25 00	<i>Inte kornorienterad stålplåt, ringar och strimlor för elektronik</i>
7209 26 90	7209 17 10
7209 27 90	7209 27 10
7209 28 90	
7209 90 10	7211 23 91"
7209 90 90	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 41/97
av den 13 januari 1997
om leverans av vegetabilisk olja som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen⁽¹⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och

med beaktande av följande:

I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organisationer som är berättigade att ta emot livsmedelsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.

Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare vegetabilisk olja.

Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 2200/87 av den 8 juli 1987 om fastställande av allmänna bestämmelser för framskaffande inom gemenskapen av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen⁽²⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 790/91⁽³⁾.

Det är nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor samt det förfarande som skall följas för att bestämma de därav följande kostnaderna.

För att säkerställa att leveranserna genomförs bör anbudsgivare ha möjlighet att framskaffa antingen rapsolja eller solrosolja. Kontrakt för leverans av varje parti skall tilldelas den anbudsgivare som lämnar det lägsta anbudet.

För ett bestämt parti bör det med hänsyn till de små mängder som skall levereras, paketeringsmetoden och det

stora antalet leveransadresser, ges möjlighet för anbudsgivarna att ange två lasthamnar som inte nödvändigtvis ligger i samma hamnområde.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vegetabilisk olja skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EEG) nr 2200/87 och enligt de villkor som anges i bilagan. Leveranskontrakt skall tilldelas genom ett anbuds förfarande.

Leveransen skall gälla framskaffning av vegetabilisk olja som är producerad inom gemenskapen. Transporten kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.

Anbud för de partier som anges i bilagan skall omfatta antingen rapsolja eller solrosolja. Anbud som inte innehåller uppgift om vilken typ olja som avses skall avvisas.

Trots artikel 7.3 d i förordning (EEG) nr 2200/87 kan det i anbudet för ett parti A anges två utskeppningshamnar som inte nödvändigtvis ligger i samma hamnområde.

Den anbudsgivare vars anbud antas skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 204, 25.7.1987, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 81, 28.3.1991, s. 108.

BILAGA

PARTI A

1. **Aktion nr** ⁽¹⁾: 1194/95 (A1); 1235/95 (A2); 1236/95 (A3); 1266/95 (A4); 1296/95 (A5)
2. **Program**: 1995
3. **Mottagare** ⁽²⁾: Euronaid, PO Box 12, NL-2501 CA Den Haag, Nederland [tel.: + 31 70 33 05 757; fax: 36 41 701; telex: 30960 EURON NL]
4. **Mottagarens representant**: uppges av mottagaren
5. **Bestämmelseort eller bestämmelseland**: A1: Madagaskar; A2 + A3: Burkina Faso; A4: Cuba; A5: Peru
6. **Produkt som skall framskaffas**: vegetabilisk olja: Raffinerad rapsolja eller raffinerad solrosolja
7. **Varornas egenskaper och kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁷⁾ ⁽¹¹⁾: Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 [III.A.1 a eller b]
8. **Total kvantitet (ton netto)**: 260,5
9. **Antal partier**: 1 i 5 partier (A1: 45 t; A2: 30 t; A3: 20,5 t; A4: 105 t; A5: 60 t)
10. **Förpackning och märkning** ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾: Se EGT nr C 267, 13.9.1996, s. 1 [10.4A,B + C2] Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 [III.A.3]
Märkning på följande språk: A1 – A3: franska; A4 + A5: engelska
11. **Framskaffningsmetod**: Framskaffning av raffinerad vegetabilisk olja som är producerad inom gemenskapen. Framskaffning kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.
12. **Leveransstadium**: Fritt utskleppningshamnen ⁽¹⁰⁾
13. **Utskleppningshamn**: —
14. **Lossningshamn angiven av mottagaren**: —
15. **Lossningshamn**: —
16. **Lagrets adress och eventuell lossningshamn**: —
17. **Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskleppningshamnen**: 24.2–16.3.97
18. **Sista dag för leverans**: —
19. **Förfarande för bestämmande av leveranskostnaderna**: Anbudsinfordran
20. **Sista dag för inlämnande av anbud**: 28.1.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
21. **Vid en eventuell andra anbudsinfordran**:
  - a) Sista dag för inlämnande av anbud: 11.2.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
  - b) Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskleppningshamnen: 10–30.3.1997
  - c) Sista dag för leverans: —
22. **Anbudssäkerhetens storlek**: 15 ecu/ton
23. **Leveranssäkerhetens storlek**: 10 % av anbudsbeloppet i ecu
24. **Adress för inlämnade av anbud och anbudssäkerheter** ⁽¹⁾:

Bureau de l'aide alimentaire,
Att. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, rum 7/46
Rue de la Loi/Wetstraat 200,
B-1049 BRYSEL
tlx: 25670 AGREC B; fax: + 32 2 296 70 03/296 70 04 (enbart)
25. **Exportbidrag som betalas ut på begäran av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt** ⁽⁴⁾: —

PARTI B

1. **Aktion nr** ⁽¹⁾: 66/96
2. **Program**: 1996
3. **Mottagare** ⁽²⁾: WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma [tel.: +39 6 57 971; telex: 626675 WFP I]
4. **Mottagarens representant**: uppges av mottagaren
5. **Bestämmelseort eller -land** ⁽³⁾: Sierra Leone
6. **Produkt som skall framskaffas**: vegetabilisk olja: Raffinerad rapsolja eller raffinerad solrosolja
7. **Varornas egenskaper och kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁷⁾ ⁽¹¹⁾: Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 [IIIA.1 a eller b]
8. **Total kvantitet (ton netto)**: 1 000
9. **Antal partier**: 1
10. **Förpackning och märkning** ⁽⁶⁾: Se EGT nr C 267, 13.9.1996, s. 1 [10.4 A, B + C2] Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 [IIIA.3]
Märkning på följande språk: engelska
11. **Framskaffningsmetod**: Framskaffning av raffinerad vegetabilisk olja som är producerad inom gemenskapen. Framskaffning kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.
12. **Leveransstadium**: Fritt utskeppningshamnen
13. **Utskeppningshamn**: —
14. **Lossningshamn angiven av mottagaren**: —
15. **Lossningshamn**: —
16. **Lagrets adress och eventuell lossningshamn**: —
17. **Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen**: 3–23.3.1997
18. **Sista dag för leverans**: —
19. **Förfarande för bestämmande av leveranskostnaderna**: Anbudsinfordran
20. **Sista dag för inlämnande av anbud**: 28.1.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
21. **Vid en eventuell andra anbudsinfordran**:
  - a) Sista dag för inlämnande av anbud: 11.2.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
  - b) Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen: 17.3.–6.4.1997
  - c) Sista dag för leverans: —
22. **Anbudssäkerhetens storlek**: 15 ecu/ton
23. **Leveranssäkerhetens storlek**: 10 % av anbudsbeloppet i ecu
24. **Adress för inlämnade av anbud och anbudssäkerheter** ⁽¹⁾:
Bureau de l'aide alimentaire
Att. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 BRYSEL
telex: 25670 AGREC B; fax: +32 2 296 70 03/296 70 04 (enbart)
25. **Exportbidrag som betalas ut på begäran av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt** ⁽⁴⁾: —

PARTI C

1. **Aktion nr** ⁽¹⁾: 1267/95
2. **Program**: 1995
3. **Mottagare** ⁽²⁾: WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tel.: + 39 6 57 971; telex: 626675 WFP I)
4. **Mottagarens representant**: Uppges av mottagaren
5. **Bestämmelseort eller -land** ⁽³⁾: Guatemala
6. **Produkt som skall framskaffas**: Vegetabilisk olja: Raffinerad rapsolja eller raffinerad solrosolja
7. **Varornas egenskaper och kvalitet** ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾ ⁽¹¹⁾: Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.1 a eller b)
8. **Total kvantitet (ton netto)**: 200
9. **Antal partier**: 1
10. **Förpackning och märkning** ⁽⁶⁾ ⁽⁹⁾: Se EGT nr C 267, 13.9.1996, s. 1 (10.4.A, B + C.2) Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.3)
Märkning på följande språk: spanska
11. **Framskaffningsmetod**: Framskaffning av raffinerad vegetabilisk olja som är producerad inom gemenskapen. Framskaffning kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.
12. **Leveransstadium**: Fritt lossningshamnen — lossat
13. **Utskeppningshamn**: —
14. **Lossningshamn angiven av mottagaren**: —
15. **Lossningshamn**: Santo Tomas de Castilla
16. **Lagrets adress och eventuell lossningshamn**: —
17. **Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen om kontraktet avser leverans till utskeppningshamnen**: 24.2–9.3.1997
18. **Sista dag för leverans**: 6.4.1997
19. **Förfarande för bestämmande av leveranskostnaderna**: Anbudsinfordran
20. **Sista dag för inlämnande av anbud**: 28.1.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
21. **Vid en eventuell andra anbudsinfordran**:
  - a) Sista dag för inlämnande av anbud: 11.2.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
  - b) Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen om kontraktet avser leverans till utskeppningshamnen: 10–23.3.1997
  - c) Sista dag för leverans: 20.4.1997
22. **Anbudssäkerhetens storlek**: 15 ecu/ton
23. **Leveranssäkerhetens storlek**: 10 % av anbudsbeloppet i ecu
24. **Adress för inlämnade av anbud och anbudssäkerheter** ⁽¹⁾:
Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Bryssel
telex: 25670 AGREC B; fax: + 32 2 296 70 03/296 70 04 (enbart)
25. **Exportbidrag som betalas ut på begäran av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt** ⁽⁸⁾: —

PARTI D

1. **Aktion nr** (1): 1334/95
2. **Program**: 1995
3. **Mottagare** (2): WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tel.: + 39 6 57 971; telex: 626675 WFP I)
4. **Mottagarens representant**: Uppges av mottagaren
5. **Bestämmelseort eller -land** (3): Etiopien
6. **Produkt som skall framskaffas**: Vegetabilisk olja: Raffinerad rapsolja eller raffinerad solrosolja
7. **Varornas egenskaper och kvalitet** (4) (7) (11): Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.1 a eller b)
8. **Total kvantitet (ton netto)**: 1 235
9. **Antal partier**: 1 i 4 partier (D1: 200 t; D2: 360 t; D3: 400 t; D4: 275 t)
10. **Förpackning och märkning** (6) (9): Se EGT nr C 267, 13.9.1996, s. 1 (10.4A, B + C2) Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 (III.A.3)
Märkning på följande språk: engelska
11. **Framskaffningsmetod**: Framskaffning av raffinerad vegetabilisk olja som är producerad inom gemenskapen. Framskaffning kan ej gälla produkt som är producerad och/eller paketerad enligt metoden för aktiv förädling.
12. **Leveransstadium**: Fritt bestämmelseorten.
13. **Utskeppningshamn**: —
14. **Lossningshamn angiven av mottagaren**: —
15. **Lossningshamn**: —
16. **Lagrets adress och eventuell lossningshamn**: M.O.A. warehouses in: D1: Modjo; D2: Mekele; D3: Kembolcha; D4: Awassa
17. **Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen om kontraktet avser leverans till utskeppningshamnen**: 3–16.3.1997
18. **Sista dag för leverans**: 27.4.1997
19. **Förfarande för bestämmande av leveranskostnaderna**: Anbudsinfordran
20. **Sista dag för inlämnande av anbud**: 28.1.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
21. **Vid en eventuell andra anbudsinfordran**:
  - a) Sista dag för inlämnande av anbud: 11.2.1997 [kl. 12.00 (belgisk tid)]
  - b) Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen om kontraktet avser leverans till utskeppningshamnen: 17–30.3.1997
  - c) Sista dag för leverans: 11.5.1997
22. **Anbudssäkerhetens storlek**: 15 ecu/ton
23. **Leveranssäkerhetens storlek**: 10 % av anbudsbeloppet i ecu
24. **Adress för inlämnande av anbud och anbudssäkerheter** (1):
Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 BRYSEL
telex: 25670 AGREC B; fax: + 32 2 296 70 03/296 70 04 (enbart)
25. **Exportbidrag som betalas ut på begäran av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt** (10): —

Noter:

- (¹) Aktionens nummer skall anges i all korrespondens.
- (²) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (³) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överstridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgifter om halterna cesium-134 och -137 samt halten jod-131.
- (⁴) Artikel 7.3 punkt g i förordning (EEG) nr 2200/87 är inte tillämplig.
- (⁵) Kommissionens delegation som skall kontaktas av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt: Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 33.
- (⁶) Trots punkt IIIA.3 c i EGT nr C 114 skall påskriften lyda: "Europeiska gemenskapen".
- (⁷) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen. (A5: + hållbarhetsdag)
- (⁸) Frakten skall ske i 20-fotscontainrar enligt FCL/FCL-villkoren (varje container skall innehålla 15 ton netto).
- Leverantören skall bära kostnaderna för containrarna fram till dess att containrarna staplas i containerterminalen i utskeppningshamnen. Mottagaren skall bära alla ytterligare lastningskostnader, inklusive kostnaden för att flytta containrarna från containerterminalen.
- Bestämmelserna i artikel 13.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 2200/87 skall inte tillämpas.
- Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till speditören lämna en fullständig packlista för varje container, med uppgift om det antal som omfattas av varje speditorsnummer enligt vad som anges i anbudsinfördran.
- Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall försegla varje container med en numrerad försegling ("sysko locktainer 180 seal") och speditören skall informeras om dessa nummer.
- (⁹) Containrarna skall kunna disponeras utan avgift i minst 15 dagar.
- (¹⁰) Trots artikel 7.3 d i förordning (EEG) nr 2200/87 kan det i anbudet utskeppningshamnar som inte nödvändigtvis ligger i samma hamnområde.
- (¹¹) Anbud som inte innehåller uppgift om vilken typ olja som avses skall avisas.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 42/97

av den 13 januari 1997

om utfärdande av importlicenser för bananer under tullkvoten för första kvartalet 1997 (andra perioden)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾,med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 av den 10 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1409/96⁽⁴⁾, särskilt artikel 9.3 i denna,med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 478/95 av den 1 mars 1995 om tillägsregler för tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 404/93 gällande ordningen med tullkvoter för import av bananer till gemenskapen och ändring av förordning (EEG) nr 1442/93⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 702/95⁽⁶⁾, särskilt artikel 4.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 2413/96 av den 18 december 1996 om utfärdande av importlicenser för bananer enligt tullkvoten för första kvartalet 1997 och inlämnande av nya ansökningar⁽⁷⁾, fastställs de tillgängliga kvantiteterna för nya ansökningar om importlicenser enligt tullkvoten under loppet av första kvartalet 1997. I artikel 4.3 i förordning (EG) nr 478/95 föreskrivs att det omedelbart skall fastställas för vilka kvantiteter licenser får utfärdas vad gäller produkter av ifrågavarande ursprung.

I artikel 9.3 i förordning (EEG) nr 1442/93 föreskrivs att, om för ett kvartal eller för ett visst ursprung, eller ett land eller en grupp länder som anges i bilaga I till förordning

(EG) nr 478/95, de kvantiteter som omfattas av ansökningar om importlicenser från en eller flera kategorier av aktörer överstiger den tillgängliga kvantitet som fastställts, skall en gemensam procentsats fastställas, vilken skall användas för att minska de kvantiteter som tilldelas för var och en av de ansökningar som anger detta ursprung. Denna minskning skall inte göras för licensansökningar för kategori C eller för ansökningar för kategori A och B som avser en kvantitet på högst 150 ton, under förutsättning att den totala kvantiteten som omfattas av dessa ansökningar avseende kategori A och B för ett visst ursprung inte överstiger 15 % av den totala mängden ansökningar.

Den kvantitet för vilken ansökning inlämnats med ursprungsland Colombia, kategori B överskrider den hittills tillgängliga kvantiteten, och det är lämpligt att tillämpa en nedsättningskoefficient. Importlicenser kan utfärdas för den begärda kvantiteten i alla andra nya ansökningar.

Den förordning gäller med omedelbar verkan för att licenser skall kunna utfärdas snarast möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beträffande de nya ansökningar som avses i artikel 4.1 i förordning (EG) nr 478/95, skall importlicenser utfärdas under tullkvoten för import av bananer för första kvartalet 1997:

1. för den kvantitet som uppges i licensansökan justerad, för ursprung i Colombia, med nedsättningskoefficienten 0,2270 för licensansökningar för kategori B, dock med undantag för de ansökningar som avser kvantiteter på högst 150 ton,
2. för den kvantitet som uppges i licensansökan med annat ursprung än det som nämnts under 1, samt
3. för den kvantitet som uppges i ansökan för licenser som avser kategori C.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 januari 1997.

⁽¹⁾ EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT nr L 142, 12.6.1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT nr L 181, 20.7.1996, s. 13.

⁽⁵⁾ EGT nr L 49, 4.3.1995, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT nr L 71, 31.3.1995, s. 84.

⁽⁷⁾ EGT nr L 329, 19.12.1996, s. 21.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 43/97

av den 13 januari 1997

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitikerna ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 13 januari 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import	
0702 00 15	052	42,0	
	204	56,5	
	624	175,4	
	999	91,3	
0707 00 10	053	198,8	
	624	112,4	
	999	155,6	
0709 10 10	220	192,2	
	999	192,2	
0709 90 71	052	130,0	
	999	130,0	
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	39,0	
	204	50,3	
	448	28,4	
	600	55,4	
	624	39,3	
	999	42,5	
0805 20 11	052	58,2	
	204	66,4	
	999	62,3	
0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	052	65,9	
	464	86,0	
	624	76,0	
	999	76,0	
0805 30 20	052	76,3	
	528	45,5	
	600	81,5	
	999	67,8	
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	052	53,0	
	060	48,1	
	064	64,7	
	400	87,7	
	404	76,2	
	720	58,5	
	999	64,7	
	0808 20 31	052	74,6
		064	71,6
400		101,5	
624		75,5	
	999	80,8	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 6).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

RÅDETS DIREKTIV 96/82/EG

av den 9 december 1996

om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s. 1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag (¹),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (²),

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet (³), och

med beaktande av följande:

1. Rådets direktiv 82/501/EEG av den 24 juni 1982 om risker för storolyckor i vissa industriella verksamheter (⁴), avser förebyggande av allvarliga olyckshändelser som kan orsakas av viss industriell verksamhet samt begränsningen av dessas följder för människor och miljö.

2. Gemenskapspolitikens mål och principer på miljöområdet, såsom de definieras i artikel 130r.1 och 130r.2 i fördraget och närmare anges i Europeiska gemenskapens handlingsprogram på miljöområdet (⁵), syftar i synnerhet till att genom förebyggande insatser bevara och skydda miljön och skydda människors hälsa.

3. I den resolution som åtföljer det fjärde miljöprogrammet (⁶) betonade rådet och medlemsstaternas regeringsföreträdare, församlade i rådet, nödvändigheten av ett mer effektivt genomförande av direktiv 82/501/EEG och begärde en revidering av det nämnda direktivet, som bl.a. om det var nödvändigt skulle innefatta en eventuell utvidgning av direktivets tillämpningsområde och en intensifiering av medlemsstaternas informationsutbyte i denna fråga. Det femte handlingsprogrammet, vars allmänna inriktning godkändes av rådet i dess resolution av den 1 februari 1993 (⁷), lägger även det tonvikten vid en bättre risk- och olyckshantering.

4. Mot bakgrund av olyckorna i Bhopal och Mexiko, vilka påvisade faran med att farliga platser och bostäder är belägna i närheten av varandra, anmodade rådet och medlemsstaternas regeringsföreträdare, församlade i rådet, i sin resolution av den 16 oktober 1989 kommissionen att i direktiv 82/501/EEG införa bestämmelser om kontroll över planeringen av användningen av marken när tillstånd ges till nya anläggningar och när tätortsbebyggelsen växer ut kring befintliga anläggningar.

5. I den senare resolutionen anmodade rådet kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att främja ökat samförstånd och en mer omfattande harmonisering av nationella principer och rutiner för säkerhetsrapportering.

6. Det är önskvärt att på olika sätt sammanföra de erfarenheter som gjorts när det gäller åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser. Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsätta att samarbeta med behöriga internationella organisationer och med avseende på tredje land vinnlägga sig om att vidta åtgärder som är likvärdiga med dem som nämns i detta direktiv.

7. Förenta nationernas ekonomiska kommissions för Europa konvention om gränsöverskridande konsekvenser av industriolyckor innehåller bestämmelser om åtgärder för förebyggande av, beredskap för och reaktioner på industriolyckor som kan få gränsöverskridande konsekvenser men även för internationellt samarbete inom detta område.

8. Direktiv 82/501/EEG utgjorde en första etapp i harmoniseringsprocessen och det är lämpligt att direktivet ändras och kompletteras så att höga skyddsnivåer kan säkerställas konsekvent och effektivt i hela gemenskapen. Harmoniseringen är för närvarande begränsad till åtgärder som är nödvändiga för att upprätta ett mer effektivt system för att förebygga allvarliga olyckshändelser och för att begränsa följderna av dem.

9. Allvarliga olyckshändelser kan få gränsöverskridande följder. Kostnaden för miljön och den ekonomiska kostnaden för en olyckshändelse belastar inte enbart den verksamhet som berörs utan också de berörda

(¹) EGT nr C 106, 14.4.1994, s. 4, EGT nr C 238, 13.9.1995, s. 4.

(²) EGT nr C 295, 22.10.1994, s. 83.

(³) Europaparlamentets yttrande av den 16 februari 1995 (EGT nr C 56, 6.3.1995, s. 80), rådets gemensamma ståndpunkt av den 19 mars 1996 (EGT nr C 120, 24.4.1996, s. 20) och Europaparlamentets beslut av den 15 juli 1996 (EGT nr C 261, 9.9.1996, s. 24).

(⁴) EGT nr L 230, 5.8.1982, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48).

(⁵) EGT nr C 112, 10.12.1973, s. 1.

EGT nr C 139, 13.6.1977, s. 1.

EGT nr C 46, 17.2.1983, s. 1.

EGT nr C 70, 18.3.1987, s. 1.

EGT nr C 138, 17.5.1993, s. 1.

(⁶) EGT nr C 328, 7.12.1987, s. 3.

(⁷) EGT nr C 138, 17.5.1993.

medlemsstaterna. Det är följaktligen lämpligt att vidta åtgärder som kan säkerställa en hög skyddsnivå för hela gemenskapen.

10. Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas utan att detta hindrar tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om hälsa och säkerhet i arbetet.
11. Att använda en förteckning som i detalj beskriver vissa verksamheter och utelämnar andra, där faran är densamma, är olämpligt och kan leda till att möjliga orsaker till allvarliga olyckshändelser undgår reglering. Tillämpningsområdet för direktiv 82/501/EEG bör ändras så att bestämmelserna kan tillämpas på alla verksamheter där farliga ämnen förekommer i tillräckligt stora kvantiteter för att risk för en allvarlig olyckshändelse skall föreligga.
12. Medlemsstaterna får, i överensstämmelse med fördraget och relevant gemenskapslagstiftning, bibehålla eller besluta om lämpliga åtgärder när det gäller verksamhet som har samband med transport till lastkajer, kajer och rangerbangårdar, som inte omfattas av detta direktiv, för att säkerställa en säkerhetsnivå som motsvarar den som upprättas genom detta direktiv.
13. Transport av farliga ämnen genom rörledningar och lagring av sådana ämnen kan också orsaka allvarliga olyckshändelser. Kommissionen bör samla in och utvärdera information om befintliga mekanismer inom gemenskapen som reglerar sådan verksamhet och om förekomsten av sådana olyckor och därefter utarbeta ett meddelande i vilken den redogör för de argument som talar för antagande av åtgärder på det här området, i förekommande fall, och för det lämpligaste sättet för att göra detta.
14. Medlemsstaterna får, i överensstämmelse med fördraget och relevant gemenskapslagstiftning, bibehålla eller besluta om åtgärder för avfallshantering, vilka inte ingår i detta direktivs tillämpningsområde.
15. Analysen av de allvarliga olyckshändelser som anmälts inom gemenskapen visar att de flesta beror på brister i hanteringen eller i organisationen. Det är därför lämpligt att på gemenskapsnivå fastställa grundprinciper för kontrollsystem som skall vara ändamålsenliga för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser samt begränsa följderna av dem.
16. Skillnader mellan de behöriga myndigheternas inspektionsrutiner för verksamheter kan ge upphov till olika skyddsnivåer. Det är nödvändigt att på gemenskapsnivå fastställa de grundläggande krav som medlemsstaternas kontrollsystem måste uppfylla.
17. För att kunna visa att nödvändiga förebyggande åtgärder har vidtagits, att berörda personer har informerats om vilka åtgärder som skall vidtas om en allvarlig olyckshändelse inträffar, skall verksamhetsutövaren vid verksamheter där det finns betydande kvantiteter av farliga ämnen lämna uppgifter till den behöriga myndigheten i form av en säkerhetsrapport med noggranna uppgifter om verksamheten, om de farliga ämnen som finns där, om anläggningen och lager, om vilka allvarliga olyckshändelser som kan inträffa och om tillsynssystemen, för att förebygga och minska risken för allvarliga olyckshändelser och för att kunna vidta de åtgärder som behövs för att begränsa följderna av dem.
18. För att minska risken för dominoeffekter är det viktigt att om en verksamhets lokalisering och grannskap är av den arten att sannolikheten och möjligheten för allvarliga olyckshändelser ökar, eller om följderna kan försvåras på grund av detta, bör ett lämpligt informationsutbyte genomföras och samarbete om information till allmänheten föreskrivas.
19. Information om miljöfrågor bör göras tillgänglig för allmänheten genom de säkerhetsrapporter som verksamhetsutövarna utarbetar, och de personer som kan påverkas av en allvarlig olyckshändelse bör få tillräcklig information för att kunna handla på rätt sätt om en sådan inträffar.
20. Som förberedelse för en nödsituation är det viktigt för de anläggningar där det finns betydande kvantiteter farliga ämnen att externa och interna planer för räddningsinsatser utarbetas och att system införs som kan säkerställa att planerna testas, vid behov revideras och sätts i verket om en allvarlig olyckshändelse inträffar eller skulle kunna inträffa.
21. Personalen vid verksamheten bör rådfrågas om den interna planen för räddningsinsatser och allmänheten om den externa planen för räddningsinsatser.
22. För att bättre kunna skydda bostadsområden, områden som besöks av allmänheten och naturområden som är av särskilt intresse eller är särskilt ömtåliga, är det nödvändigt att medlemsstaternas politik för markanvändning eller annan relevant politik tar hänsyn till nödvändigheten av att, på lång sikt, bibehålla lämpliga avstånd mellan dessa områden och verksamheter som medför sådana risker och, när det gäller befintliga verksamheter, uppmärksamma kompletterande tekniska åtgärder för att inte öka riskerna för människor.

23. För att adekvata åtgärder skall kunna vidtas om en allvarlig olyckshändelse inträffar bör verksamhetsutövaren omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna och vidarebefordra de uppgifter dessa behöver för att kunna bedöma konsekvenserna av olyckan.

24. För att kunna säkerställa ett informationsutbyte och förebygga liknande olyckor i framtiden skall medlemsstaterna översända information till kommissionen om allvarliga olyckshändelser som inträffar på deras territorium, så att kommissionen kan analysera riskerna i samband med dessa och införa ett system för spridning av information, särskilt om allvarliga olyckshändelser och de lärdomar som har dragits av dem. Detta informationsutbyte bör även inbegripa "nästan inträffade olyckshändelser" som medlemsstaterna anser vara av särskilt tekniskt intresse för arbetet med att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsa följderna av dessa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv har till syfte att förebygga allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och att begränsa följderna av dem för människor och miljö, så att höga skyddsnivåer kan säkerställas konsekvent och effektivt i hela gemenskapen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på verksamheter där farliga ämnen förekommer i kvantiteter som motsvarar eller överstiger de mängder som anges i bilaga I, delarna 1 och 2, kolumn 2, med undantag för artiklarna 9, 11 och 13, vilka skall tillämpas på varje verksamhet där farliga ämnen förekommer i kvantiteter som är lika med eller överstiger de kvantiteter som anges i bilaga I, delarna 1 och 2, kolumn 3.

I detta direktiv avses med "förekomst av farliga ämnen" den faktiska eller möjliga förekomsten av sådana ämnen i verksamheten eller den förekomst av sådana ämnen som skulle kunna uppstå vid en okontrollerad industriell kemisk process i mängder som är lika med eller överstiger de tröskelnivåer som anges i delarna 1 och 2 i bilaga I.

2. Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas utan att gemenskapens bestämmelser om arbetsmiljö, i synnerhet rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagnas säkerhet och hälsa i arbetet⁽¹⁾, påverkas.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *verksamhet*: hela det område som sorterar under en verksamhetsutövares ledning, där farliga ämnen finns vid en eller flera anläggningar, inklusive gemensamma eller därtill hörande infrastrukturer eller aktiviteter,
2. *anläggning*: en teknisk enhet inom en verksamhet där farliga ämnen tillverkas, används, hanteras eller förvaras. Detta inbegriper all utrustning, alla konstruktioner, ledningar, maskiner, verktyg, särskilda industrijärnvägsspår, lastkajer, bryggor, pirar, magasin eller liknande anordningar, flytande eller fasta, som är nödvändiga för anläggningens drift,
3. *verksamhetsutövare*: varje fysisk eller juridisk person som driver eller innehar verksamheten eller anläggningen, eller, om det finns bestämmelser om detta i nationell lagstiftning, har givits rätten att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på dennas tekniska drift,
4. *farliga ämnen*: de ämnen, blandningar och beredningar som räknas upp i bilaga I, del 1, eller som uppfyller de kriterier som fastställs i bilaga I, del 2, och som förekommer som råvara, som produkter, biprodukter, restprodukter och mellanprodukter, inbegripet ämnen beträffande vilka det är rimligt att anta att de bildas vid en olyckshändelse,
5. *allvarlig olyckshändelse*: en händelse, t.ex. ett utsläpp, en brand eller en explosion av stor betydelse, som orsakas av okontrollerade händelseförlopp i samband med driften vid en av detta direktiv omfattad verksamhet, och som medför allvarlig, omedelbar eller fördröjd fara för människors hälsa, inom eller utanför verksamheten och/eller för miljön, och där ett eller flera farliga ämnen ingår,
6. *fara*: den inneboende egenskapen hos ett farligt ämne eller en fysisk situation att kunna framkalla skador på människors hälsa och/eller på miljön,
7. *risk*: sannolikheten för att en viss effekt skall uppträda under en viss period eller under vissa förhållanden,
8. *lager*: förekomst av en viss kvantitet farliga ämnen för lagring, säker förvaring eller magasinering.

Artikel 4

Undantag

Följande omfattas inte av detta direktiv:

- a) Militära verksamheter, anläggningar eller lager.
- b) Faror som har samband med joniserande strålning.

⁽¹⁾ EGT nr L 183, 29.6.1989, s. 1.

- c) Transporter av farliga ämnen och tillfällig mellanlagring vid transport på väg, järnväg, inre vattenvägar, till sjöss eller med flyg, inbegripet lastning, lossning och omlastning till eller från ett annat transportsätt vid lastkajer, kajer eller rangerbangårdar, utanför de verksamheter som avses i detta direktiv.
- d) Transport av farliga ämnen i rörledningar inbegripet pumpstationer, utanför sådana verksamheter som avses i detta direktiv.
- e) Gruvindustri, där verksamheten utgörs av provgrävningar och utvinning av mineral i gruvor och dagbrott samt borring.
- f) Avfallsdeponier.
- e) Mängd och fysisk form för det eller de farliga ämne(n) som avses.
- f) Den aktivitet som bedrivs eller skall bedrivas vid anläggningen eller på lagret.
- g) Verksamhetens omedelbara omgivning (faktorer som kan ge upphov till en allvarlig olyckshändelse eller förvarra följderna av den).

Artikel 5

Verksamhetsutövarens allmänna skyldigheter

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga allvarliga olyckshändelser och för att begränsa följderna av dessa för människor och miljö.
2. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren när som helst kan styrka för den behöriga myndighet som avses i artikel 16, nedan kallad "den behöriga myndigheten", särskilt med avseende på den tillsyn och de kontroller som avses i artikel 18, att han vidtagit alla de nödvändiga åtgärder som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 6

Anmälan

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att inom följande tidsfrister lämna en anmälan till den behöriga myndighet som avses i artikel 16:
  - För nya verksamheter inom en rimlig tid innan byggnadsarbetena påbörjas eller verksamheten tas i drift.
  - För befintliga verksamheter, inom ett år efter det datum som anges i artikel 24.1.
2. Den anmälan som avses i punkt 1 skall innehålla följande upplysningar:
  - a) Verksamhetsutövarens namn eller firma samt fullständig adress till den aktuella verksamheten.
  - b) Företagets säte och fullständiga adress.
  - c) Namn eller befattning på den som ansvarar för verksamheten om det rör sig om en annan person än den som avses under a).
  - d) Tillräckliga uppgifter för att klargöra vilka farliga ämnen eller vilken grupp av ämnen det är fråga om.

3. Den anmälan som föreskrivs i punkt 1 behöver inte lämnas när det rör sig om befintliga verksamheter för vilka verksamhetsutövaren redan har lämnat alla upplysningar som avses i punkt 2 till den behöriga myndigheten i enlighet med de bestämmelser i den nationella lagstiftningen som är tillämpliga vid den tidpunkt då detta direktiv träder i kraft.

4. Verksamhetsutövaren skall omedelbart informera den berörda myndigheten om varje förändring som gäller

— väsentlig ökning av mängden, betydande ändring av arten eller den fysiska formen av det aktuella farliga ämnet eller förändringar av de processer ämnet används i som anges i den anmälan som verksamhetsutövaren lämnat enligt punkt 2, eller

— en definitiv nedläggning av anläggningen.

Artikel 7

Säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att utarbeta ett dokument innehållande företagets säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser och se till att denna tillämpas. Målet skall vara att säkerställa en hög skyddsnivå för människor och miljö genom lämpliga åtgärder, rutiner och driftsystem.
2. Dokumentet bör följa de principer som återfinns i bilaga III, och skall stå till de behöriga myndigheternas förfogande särskilt vad gäller tillämpningen av artiklarna 5.2 och 18.
3. Denna artikel skall inte tillämpas på de verksamheter som avses i artikel 9.

Artikel 8

Dominoeffekt

1. Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndigheten, med stöd av den information den fått från verksamhetsutövaren i enlighet med artiklarna 6 och 9, fastställer de verksamheter eller grupper av verksamheter vid vilka sannolikheten och möjligheten för eller konsekvenserna av en allvarlig olyckshändelse är högre på grund av verksamheternas lokalisering och närhet till varandra samt deras förråd av farliga ämnen.

2. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att de verksamheter som identifierats på detta sätt

- a) på lämpligt sätt genomför relevanta informationsutbyten så att man i dessa verksamheters säkerhetspolicy, drift- och säkerhetssystem, säkerhetsrapporter och interna planer för räddningsinsatser kan beakta arten och vidden av den totala risken för allvarliga olyckshändelser,
- b) samarbetar om att informera allmänheten och om att förse den behöriga myndigheten med information så att externa planer för räddningsinsatser kan upprättas.

Artikel 9

Säkerhetsrapport

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren är skyldig att lägga fram en säkerhetsrapport som

- a) visar att en säkerhetspolicy för att förebygga allvarliga olyckshändelser och ett säkerhetssystem för att se till att dessa genomförs har införts i enlighet med bilaga III,
- b) visar att faran för allvarliga olyckshändelser har identifierats och att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att förebygga dem och begränsa följderna för människor och miljö,
- c) visar att utformning, konstruktion, drift och underhåll av alla anläggningar, lagerplatser, utrustningar och infrastrukturer som har samband med driften och som har ett samband med olika slag av fara för allvarliga olyckshändelser inom verksamheten, uppvisar tillräcklig säkerhet och tillförlitlighet,
- d) visar att interna planer för räddningsinsatser har upprättats och tillhandahåller underlag som gör det möjligt att utarbeta en extern plan för räddningsinsatser om en allvarlig olyckshändelse skulle inträffa,
- e) säkerställer att de behöriga myndigheterna får tillräcklig information för att kulan besluta om lokalisering av nya aktiviteter och markanvändning omkring befintliga verksamheter.

2. Säkerhetsrapporten skall innehålla åtminstone de uppgifter och den information som räknas upp i bilaga II. Den skall i övrigt innehålla en aktuell förteckning över de farliga ämnen som finns vid verksamheten.

Säkerhetsrapporter, delar av rapporter, eller andra likvärdiga rapporter som upprättats enligt någon annan lagstiftning kan ställas samman till en enda säkerhetsrapport för att uppfylla målen i denna artikel, när en sådan lösning gör det möjligt att undvika onödiga upprepningar och dubbelarbete för verksamhetsutövaren eller för den behöriga myndigheten, under förutsättning att alla krav i denna artikel har uppfyllts.

3. Den säkerhetsrapport som avses i punkt 1 skall sändas till den behöriga myndigheten inom följande tidsfrister:

- För nya verksamheter inom en rimlig tid innan byggnadsarbetena eller driften påbörjas.
- För befintliga verksamheter som ännu inte lyder under bestämmelserna i direktiv 82/501/EEG, inom en tid av tre år räknat från det datum som avses i artikel 24.1.
- För övriga verksamheter inom en tid av två år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1.
- Utan dröjsmål vid sådan regelbunden översyn som föreskrivs i punkt 5.

4. Innan verksamhetsutövaren påbörjar byggnadsarbetena eller driften, eller i de fall som avses i punkt 3, andra, tredje och fjärde strecksatserna, skall den behöriga myndigheten inom en rimlig tid efter det att den fått rapporten

- meddela verksamhetsutövaren om resultatet av granskningen av säkerhetsrapporten, i förekommande fall efter att ha begärt in kompletterande uppgifter, eller
- förbjuda att verksamheten i fråga tas i drift eller att driften fortsätter i enlighet med de befogenheter och förfaranden som avses i artikel 17.

5. Säkerhetsrapporten skall regelbundet ses över och, vid behov, uppdateras

- minst vart femte år,
- vid vilken annan tidpunkt som helst på verksamhetsutövarens initiativ eller på begäran av den behöriga myndigheten, när nya fakta gör detta berättigat eller för att kunna beakta den tekniska utveckling som har samband med säkerheten och som till exempel härrör från analys av olyckshändelser eller "nästan inträffade olyckshändelser" samt kunskapsutvecklingen på riskbedömningens område.

6. a) När den behöriga myndigheten är övertygad om att varken vissa särskilda ämnen inom anläggningen eller någon del av själva anläggningen skulle kunna åstadkomma fara för allvarliga olyckshändelser, får medlemsstaten i enlighet med de kriterier som avses i punkt b, begränsa kraven på upplysningar i säkerhetsrapporterna till sådana som har samband med förebyggande av kvarstående fara för allvarliga olyckshändelser och begränsning av dessas följder för människor och miljö.

- b) Kommissionen skall innan detta direktiv genomförs och enligt det förfarande som anges i artikel 16 i direktiv 82/501/EEG, fastställa harmoniserade kriterier för den behöriga myndighetens beslut att en verksamhet inte kan åstadkomma fara för en allvarlig olyckshändelse i den mening som avses i punkt a. Punkt a skall inte tillämpas innan dessa kriterier har fastställts.

- c) Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndigheten till kommissionen överlämnar en motiverad förteckning över de berörda verksamheterna. Kommissionen skall varje år sända dessa förteckningar till den kommitté som avses i artikel 22.

Artikel 10

Ändring av en anläggning, verksamhet eller lager

Vid ändringar av en anläggning, verksamhet, lager eller process, eller om arten och mängderna av de farliga ämnen som skulle kunna få betydande återverkningar såvitt avser faran för allvarliga olyckshändelser ändras, skall medlemsstaterna se till att verksamhetsutövaren

- ser över och, om det är nödvändigt, reviderar säkerhetspolicyn för att förebygga allvarliga olyckshändelser, liksom driftsystemen och de förfaranden som avses i artiklarna 7 och 9,
- ser över och, vid behov, reviderar säkerhetsrapporten och informerar den behöriga myndighet som avses i artikel 16 om alla detaljer i denna revision innan ändringen görs.

Artikel 11

Planer för räddningsinsatser

1. Medlemsstaterna skall, för alla anläggningar som lyder under föreskrifterna i artikel 9, se till att

a) verksamhetsutövaren utarbetar en intern plan för räddningsinsatser som skall vidtas inom verksamheten

- för nya verksamheter innan de tas i drift,
- för befintliga verksamheter som ännu inte är underkastade bestämmelserna i direktiv 82/501/EEG inom tre år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,
- för övriga verksamheter inom två år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,

b) verksamhetsutövaren, för att de behöriga myndigheterna skall kunna upprätta den externa planen för räddningsinsatser, förser dessa med nödvändiga upplysningar inom följande tidsfrister,

- för nya verksamheter innan de tas i drift,
- för befintliga verksamheter som ännu inte lyder under bestämmelserna i direktiv 82/501/EEG inom en period av tre år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,
- för övriga verksamheter inom två år räknat från det datum som föreskrivs i artikel 24.1,

c) de myndigheter som medlemsstaten utsett för detta ändamål utarbetar en extern plan för de räddningsinsatser som skall vidtas utanför verksamheten.

2. Planerna för räddningsinsatser skall upprättas med följande mål:

- Avgrensa och ingripa mot olyckor så att följderna minimeras och de skador som orsakas på människor, miljö och egendom begränsas.
- Vidta nödvändiga åtgärder för att skydda människor och miljö från följderna av allvarliga olyckshändelser.
- Lämna nödvändig information till allmänheten och till berörda organ och myndigheter i området.
- Vidta åtgärder för att återställa och sanera miljön efter en allvarlig olyckshändelse.

Planerna för räddningsinsatser skall innehålla den information som avses i bilaga IV.

3. Utan att de behöriga myndigheternas skyldigheter påverkas, skall medlemsstaterna se till att de interna planer för räddningsinsatser som föreskrivs i detta direktiv utarbetas i samråd med de anställda vid verksamheten och att allmänheten får lämna synpunkter på de externa planerna för räddningsinsatser.

4. Medlemsstaterna skall införa ett system som säkerställer att interna och externa planer för räddningsinsatser granskas på nytt, prövas och, om det är nödvändigt, revideras och uppdateras av verksamhetsutövaren och utsedda myndigheter, med lämpliga tidsintervall som inte bör överstiga tre år. Vid den förnyade granskningen skall hänsyn tas till de förändringar som genomförts vid de berörda verksamheterna, inom berörd räddningstjänst, till den tekniska utvecklingen och till kunskaperna om vilka insatser som bör göras när allvarliga olyckshändelser inträffar.

5. Medlemsstaterna skall införa ett system som säkerställer att planerna för räddningsinsatser omedelbart verkställs av verksamhetsutövaren och, i förekommande fall, av den behöriga myndighet som har utsetts att ansvara för detta

- när en allvarlig olyckshändelse inträffat, och
- när en okontrollerad händelse inträffar, och det är rimligt att förvänta sig att denna, på grund av sin art, kommer att leda till en allvarlig olyckshändelse.

6. Den behöriga myndigheten kan om skälen till beslutet anges och på grundval av den information som ges i säkerhetsrapporten, besluta att bestämmelserna i punkt 1 om skyldigheten att upprätta en extern plan för räddningsinsatser inte skall tillämpas.

Artikel 12

Kontroll över den fysiska planeringen

1. Medlemsstaterna skall se till att målen när det gäller att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsningen av följderna av sådana olyckor beaktas vid regleringen av markanvändningen och annan relevant reglering. Dessa mål skall uppnås genom kontroll av följande:

- a) Lokaliseringen av nya verksamheter.
- b) Sådana förändringar av befintliga verksamheter som avses i artikel 10.
- c) Nya anordningar kring befintliga verksamheter som t.ex. transportleder, platser som besöks av allmänheten och bostadsområden, när denna lokalisering eller dessa anordningar kan befaras öka risken för allvarliga olyckshändelser eller förvärpa följderna av dem.

Medlemsstaterna skall se till att vid reglering av markanvändningen och vid annan relevant reglering, liksom i förfarandena för genomförandet av en sådan reglering, beakta nödvändigheten av att på lång sikt upprätthålla lämpliga avstånd mellan, å ena sidan, de verksamheter som avses i detta direktiv och, å andra sidan, bostadsområden, platser som besöks av allmänheten samt områden med särskilt intressant eller känslig natur, och, för befintliga verksamheter, nödvändigheten av kompletterande tekniska åtgärder i enlighet med artikel 5 så att inte riskerna för människor ökar.

2. Medlemsstaterna skall se till att alla behöriga myndigheter och alla planeringsorgan som har befogenhet att fatta beslut på detta område upprättar lämpliga samrådsförfaranden, för att underlätta genomförandet av den reglering om vilken beslut har fattats enligt punkt 1. Förfarandena skall utformas så att teknisk vägledning om de risker som är förbundna med verksamheten, antingen på grundval av en bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet eller enligt allmänna principer, finns tillgänglig när beslutet fattas.

Artikel 13

Information om säkerhetsåtgärder

1. Medlemsstaterna skall se till att information om vilka säkerhetsåtgärder som skall vidtas och hur man skall förfara vid en olycka automatiskt lämnas till personer som löper risk att påverkas av en allvarlig olyckshändelse som inträffar i en sådan verksamhet som avses i artikel 9.

Denna information skall ses över vart tredje år, och, vid behov, förnyas och uppdateras, åtminstone om förändringar enligt artikel 10 genomförs. Allmänheten skall ständigt ha tillgång till denna information. Informationen till allmänheten skall förnyas minst vart femte år.

Informationen skall innehålla åtminstone de upplysningar som anges i bilaga V.

2. Medlemsstaterna skall lämna tillräcklig information till medlemsstater som löper risk att påverkas av gränsöverskridande återverkningar av en allvarlig olyckshändelse vid en sådan verksamhet som avses i artikel 9, så att

den berörda medlemsstaten, i förekommande fall, kan tillämpa alla relevanta bestämmelser i artiklarna 11 och 12 och i den här artikeln.

3. Om den berörda medlemsstaten har beslutat att en verksamhet som är belägen nära en annan medlemsstats territorium inte skulle kunna orsaka fara för en allvarlig olyckshändelse utanför sitt område enligt artikel 11.6, och följaktligen inte kräver att någon extern plan för räddningsinsatser utarbetas i enlighet med artikel 11.1, skall den andra medlemsstaten informeras om detta.

4. Medlemsstaterna skall se till att allmänheten får tillgång till säkerhetsrapporten. Verksamhetsutövaren kan begära att den behöriga myndigheten inte lämnar ut vissa delar av rapporten till allmänheten, av industriella, kommersiella eller personliga sekretesskäl eller med hänsyn till den allmänna säkerheten eller det nationella försvaret. I sådana fall skall verksamhetsutövaren med den behöriga myndighetens medgivande till myndigheten i fråga lämna in en modifierad rapport där vissa delar har uteslutits och ställa den rapporten till allmänhetens förfogande.

5. Medlemsstaterna skall se till att allmänheten får möjlighet att yttra sig om

- planeringen av sådana nya verksamheter som åsyftas i artikel 9,
- förändringar av befintliga verksamheter enligt artikel 10 när de planerade ändringarna är underkastade de krav som ställs i detta direktiv på området för fysisk planering,
- anordningar kring befintliga verksamheter.

6. När det gäller verksamheter som omfattas av bestämmelserna i artikel 9 skall medlemsstaterna se till att allmänheten får tillgång till den förteckning över farliga ämnen som föreskrivs i artikel 9.2.

Artikel 14

Upplysningar som skall lämnas av verksamhetsutövaren efter en allvarlig olyckshändelse

1. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter att snarast möjligt efter en allvarlig olyckshändelse på lämpligt sätt

- a) informera den behöriga myndigheten,
- b) förse denna med följande information, så snart han känner till den:
  - omständigheterna vid olyckan,
  - vilka farliga ämnen som förekommer,
  - de uppgifter som finns tillgängliga för att bedöma olyckans följder för människor och miljö, samt
  - vilka räddningsinsatser som genomförts.

- c) informera myndigheten om åtgärder som planeras för att
- mildra verkningarna av olyckan på medellång och lång sikt,
  - undvika att olyckan upprepas,
- d) uppdatera den information som lämnats om en grundligare undersökning avslöjar nya fakta som ändrar informationen eller de slutsatser som dragits.

2. Medlemsstaterna skall uppdra åt den behöriga myndigheten att

- a) försäkra sig om att brådskande åtgärder och åtgärder på medellång och lång sikt som visar sig nödvändiga, vidtas,
- b) genom inspektion, undersökning eller på annat lämpligt sätt samla in den information som behövs för att kunna göra en fullständig analys av den allvarliga olyckshändelsen, vad beträffar teknik, organisation och ledning,
- c) genom lämpliga åtgärder se till att verksamhetsutövaren vidtar nödvändiga återställningsåtgärder,
- d) och utfärda rekommendationer för förebyggande åtgärder i framtiden.

Artikel 15

Information som medlemsstaterna skall lämna till kommissionen

1. För att kunna förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser skall medlemsstaterna snarast möjligt informera kommissionen om allvarliga olyckshändelser som inträffar på deras områden och som uppfyller kriterierna i bilaga VI. De skall lämna kommissionen följande uppgifter:

- a) Medlemsstaten, samt namn på och adress till den myndighet som är ansvarig för att sammanställa rapporten.
- b) Datum, tidpunkt och plats för den allvarliga olyckshändelsen, fullständigt namn på verksamhetsutövaren och adress till den aktuella verksamheten.
- c) En kort beskrivning av omständigheterna vid olyckan som innehåller uppgifter om vilka farliga ämnen det är fråga om och de omedelbara följderna för människor och miljö.
- d) En kort beskrivning av de räddningsinsatser som har genomförts och de försiktighetsåtgärder som omedelbart måste vidtas för att undvika att olyckan upprepas.

2. Så snart som informationen enligt artikel 14 har sammanställts, skall medlemsstaterna informera kommissionen om resultatet av sin analys och om de rekommendationer som gjorts på ett formulär som utarbetats och uppdaterats i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.

Medlemsstaterna får dröja med att lämna denna information endast i avvaktan på att ett rättegångsförfarande slutförs, om informationen skulle kunna påverka rättegången.

3. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen namnet på och adressen till alla de organ som kan ha information om allvarliga olyckshändelser och som skulle kunna fungera som rådgivare åt behöriga myndigheter i andra medlemsstater som har till uppgift att ingripa vid en sådan olycka.

Artikel 16

Behörig myndighet

Medlemsstaterna skall inrätta eller utse den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som skall ha till uppdrag att genomföra de uppgifter som anges i detta direktiv, utan att detta påverkar verksamhetsutövarens skyldigheter, liksom i förekommande fall de organ som skall biträda de behöriga myndigheterna i tekniskt hänseende.

Artikel 17

Driftförbud

1. Medlemsstaterna skall förbjuda drift eller idrifttagande av en verksamhet, en anläggning eller ett lager, eller av någon del av dessa, om de åtgärder som vidtas av verksamhetsutövaren för att förebygga eller begränsa allvarliga olyckshändelser är uppenbart otillräckliga.

Medlemsstaterna kan förbjuda drift eller idrifttagande av en verksamhet, en anläggning eller ett lager, eller av någon del av dessa, om verksamhetsutövaren inte har lämnat in anmälan, rapporter eller annan information som föreskrivs i detta direktiv inom den bestämda tidsfristen.

2. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövarna har möjlighet att överklaga ett beslut om förbud som fattats av en behörig myndighet i enlighet med punkt 1, till en lämplig instans fastställd genom nationell lagstiftning och nationella förfaranden.

Artikel 18

Tillsyn

1. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna upprättar ett system för tillsyn eller andra kontrollåtgärder som lämpar sig för den aktuella typen av verksamhet. Denna tillsyn eller kontroll skall utföras oberoende av om säkerhetsrapporten eller de andra rapporterna har lämnats in. De skall vara så utformade att de medger en planerad och systematisk granskning av de tekniska system samt organisations- och driftsystem som tillämpas vid verksamheten så att, i synnerhet,

— verksamhetsutövaren kan visa att han har vidtagit lämpliga åtgärder för de aktiviteter som bedrivs vid verksamheten för att förebygga allvarliga olyckshändelser,

- verksamhetsutövaren kan visa att han har vidtagit lämpliga åtgärder för att begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser på verksamhetens område eller utanför detta,
- uppgifterna och informationen i säkerhetsrapporten, eller i någon annan rapport som lämnats in, ger en riktig bild av situationen vid verksamheten,
- allmänheten får tillgång till den information som föreskrivs i artikel 13.1.

2. Det system för tillsyn varom stadgas i punkt 1 skall överensstämma med följande villkor:

- a) Det skall finnas ett tillsynsprogram för alla verksamheter. Om inte den behöriga myndigheten har fastställt ett tillsynsprogram på grundval av en systematisk bedömning av riskerna för allvarliga olyckshändelser i samband med den aktuella verksamheten, skall programmet inbegripa åtminstone en gång om året av den behöriga myndigheten genomförd inspektion på platsen vid varje sådan verksamhet som avses i artikel 9.
- b) Efter varje inspektion skall en rapport utarbetas av den behöriga myndigheten.
- c) I förekommande fall skall varje inspektion som utförs av den behöriga myndigheten följas upp i samarbete med verksamhetens ledning inom en rimlig tidsrymd efter inspektionen.

3. Den behöriga myndigheten kan uppmana verksamhetsutövaren att lämna in all den kompletterande information som myndigheten behöver för att på lämpligt sätt kunna bedöma risken för en allvarlig olyckshändelse, fastställa om sannolikheten ökat och/eller om de tänkbara följderna av allvarliga olyckshändelser förvärrats, och för att möjliggöra att en extern plan för räddningsinsatser utarbetas och att hänsyn tas till sådana ämnen som på grund av sin fysiska form, särskilda omständigheter eller sin placering, kan komma att kräva särskild uppmärksamhet.

Artikel 19

Informationsutbyte och informationssystem

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta information om de erfarenheter som har gjorts i frågor som gäller förebyggande av allvarliga olyckshändelser och begränsning av deras följder. Denna information skall särskilt avse effekten av bestämmelserna i detta direktiv.
2. Kommissionen skall upprätta och till medlemsstaternas förfogande ställa ett register och ett informationssystem med all information om allvarliga olyckshändelser som inträffat inom medlemsstaternas territorium för följande ändamål:
  - a) Säkerställa att den information som medlemsstaterna lämnar i enlighet med artikel 15.1 snabbt sprids till alla behöriga myndigheter.

- b) Förse de behöriga myndigheterna med en analys av orsakerna till olyckshändelserna och med de lärdomar som har dragits av dem.
- c) Informera de behöriga myndigheterna om vilka förebyggande åtgärder som vidtagits.
- d) Lämna upplysningar om organisationer som kan ge råd eller information beträffande uppkomst samt förebyggande och begränsning av följderna av allvarliga olyckshändelser.

Registret och informationssystemet skall åtminstone innehålla följande:

- a) Den information som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 15.1.
- b) En analys av orsakerna till olyckshändelserna.
- c) De lärdomar som har dragits av olyckshändelserna.
- d) De förebyggande åtgärder som krävs för att hindra att en olyckshändelse upprepas.

3. Utan att tillämpningen av artikel 20 påverkas skall registret och informationssystemet kunna användas av medlemsstaternas statliga organ, industrins och handelsorganisationer, fackliga organisationer, icke-statliga miljöskyddsorganisationer och andra internationella organisationer eller forskningsorgan som arbetar inom detta område.

4. Medlemsstaterna skall vart tredje år lämna en rapport till kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön⁽¹⁾ för de verksamheter som avses i artiklarna 6 och 9. Kommissionen skall vart tredje år offentliggöra en sammanställning av denna information.

Artikel 20

Sekretess

1. Medlemsstaterna skall ålägga de behöriga myndigheterna att i syfte att öka öppenheten vid tillämpningen av detta direktiv tillhandahålla de uppgifter som de har fått in till alla fysiska eller juridiska personer som begär det.

I fråga om de uppgifter som lämnats till behöriga myndigheter eller kommissionen får, i den mån nationella bestämmelser så föreskriver, sekretess föreskrivas, om de äventyrar

- sekretess vid överläggningar med de behöriga myndigheterna och kommissionen,
- sekretess i samband med internationella relationer och nationellt försvar,
- allmän säkerhet,

(¹) EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48.

- förundersökningssekretess eller en pågående rättegång,
- affärs- och industrihemligheter inbegripet immaterialrätter,
- uppgifter eller register som berör enskildas privatliv,
- uppgifter som lämnats av tredje man om denne begär att de skall förbli förtroliga.

2. Detta direktiv skall inte hindra en medlemsstat från att ingå avtal med tredje land om utbyte av intern information.

Artikel 21

Kommitténs mandat

De åtgärder som krävs för att kriterierna i artikel 9.6 b och bilagorna II–VI skall kunna anpassas till den tekniska utvecklingen och för att upprätta det formulär som avses i artikel 15.2, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 22.

Artikel 22

Kommitté

Kommissionen skall biträdas av en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och har kommissionens företrädare som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 23

Upphävande av direktiv 82/501/EEG

1. Direktiv 82/501/EEG skall upphöra att gälla 24 månader efter det att det här direktivet träder i kraft.
2. Meddelanden, beredskapsplaner och information till allmänheten som lagts fram eller fastställts i enlighet med direktiv 82/501/EEG skall förbli i kraft till dess att de ersätts med motsvarande bestämmelser i det här direktivet.

Artikel 24

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 24 månader efter dess ikraftträdande. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 9 december 1996.

På rådets vägnar

B. HOWLIN

Ordförande

Förteckning över bilagor

	<i>Sida</i>
<i>Bilaga I</i> — Tillämpning av direktivet	24
<i>Bilaga II</i> — Det minimum av uppgifter och information som skall beaktas i den säkerhetsrapport som avses i artikel 9	29
<i>Bilaga III</i> — De principer som anges i artikel 7 och information som anges i artikel 9 beträffande verksamhetens driftsystem och organisation för förebyggande av allvarliga olyckshändelser	30
<i>Bilaga IV</i> — Uppgifter och information som skall ingå i de planer för räddningsinsatser som avses i artikel 11	31
<i>Bilaga V</i> — Upplysningar som skall lämnas till allmänheten vid tillämpning av artikel 13.1	32
<i>Bilaga VI</i> — De kriterier för anmälan av en olycka till kommissionen som anges i artikel 15.1	33

BILAGA I

TILLÄMPNING AV DIREKTIVET

INLEDNING

1. Denna bilaga gäller förekomsten av farliga ämnen i verksamheter enligt artikel 3 i detta direktiv och fastställer tillämpningen av artiklarna i det.
2. Blandningar eller beredningar skall jämföras med rena ämnen i den mån som de överensstämmer med de gränsvärden för koncentration som med hänsyn till sina respektive egenskaper har fastställts i de direktiv i ämnet som anges i del 2 not 1 eller de senaste anpassningarna av dessa till den tekniska utvecklingen som anges i del 2 not 1 till denna bilaga, såvida inte en innehållsförteckning uttryckt i procenttal eller någon annan beskrivning särskilt lämnas.
3. De tröskelvärden som anges nedan gäller för varje verksamhet.
4. De kvantiteter som skall beaktas vid tillämpningen av artiklarna är de maximala kvantiteter som förekommer eller kan förekomma vid varje givet tillfälle. Farliga ämnen som förekommer i en verksamhet endast i kvantiteter som är lika med eller understiger 2 % av det angivna tröskelvärdet, skall inte tas med i beräkningen av den totala kvantitet som förekommer, om deras placering inom en verksamhet är sådan att de inte kan utlösa en allvarlig olyckshändelse någon annanstans inom verksamheten.
5. De föreskrifter som ges i del 2 not 4 och som reglerar summeringen av farliga ämnen eller kategorier av farliga ämnen skall tillämpas i förekommande fall.

DEL 1

Ämnen som avses

När ett ämne eller en grupp ämnen som ingår i del 1 även kan hänföras till en kategori i del 2, skall de tröskelvärden (tröskelmängd eller gränsmängd) som skall beaktas vara de som anges i del 1.

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Farliga ämnen	Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
	artiklarna 6 och 7	artikel 9
Ammoniumnitrat	350	2 500
Ammoniumnitrat	1 250	5 000
Asenikpentoxid, arsenik(V)syra eller dess salter	1	2
Arseniktrioxid, arsenik(III)syra eller dess salter		0,1
Brom	20	100
Klor	10	25
Nickelföreningar i inhalerbar pulverform (nickelmonoxid, nickeldioxid, nickelsulfid, trinickeldisulfid dinickeltrioxid)		1
Etylenimin	10	20
Fluor	10	20
Formaldehyd ($\geq 90\%$)	5	50
Väte	5	50
Väteklorid (kondenserad gas)	2,5	250
Alkylbly	5	50
Extremt brandfarliga kondenserade gaser (inkl. LPG) och naturgas	50	200
Acetylen	5	50
Etylenoxid	5	50
Propylenoxid	5	50
Metanol	500	5 000
Metylenbis (2-kloranilin) eller dess salter, i pulverform)		0,01

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Farliga ämnen	Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
	artiklarna 6 och 7	artikel 9
Metylisocyanat		0,15
Syre	200	2 000
Toluendiisocyanat	10	100
Karbondiklorid (fosgen)	0,3	0,75
Arseniktrihydrid (arsin)	0,2	1
Fosfortrihydrid (fosfin)	0,2	1
Svaveldiklorid	1	1
Svaveltrioxid	15	75
Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner (inkl. TCDD) beräknade som TCDD-ekvivalenter		0,001
Följande CANCEROGENA ÄMNINGAR: 4-aminobifenyl och/eller dess salter, benzidin och/eller dess salter, bis-(klorometyleter), klormetyl- och metyleter, dime- tylkarbamoylchlorid, dimetylnitrosamin, hexametylfosfortria- mid, 2-naftylamin och/eller dess salter och 1,3-propansulton 4-nitrodifenyl	0,001	0,001
Motorbensin och andra mineralbensiner	5 000	50 000

NOTER

1. *Ammoniumnitrat (350/2 500)*

Detta gäller för ammoniumnitrat och blandningar med ammoniumnitrat i vilka kvävehalten p.g.a. ammoniumnitratet överstiger 28 viktprocent (andra än de som avses i not 2) samt vattenlösningar med ammoniumnitrat i vilka ammoniumnitratkoncentrationen överstiger 90 viktprocent.

2. *Ammoniumnitrat (1 250/5 000)*

Detta gäller för gödselmedel som är baserade på ammoniumnitrat i enlighet med direktiv 80/876/EEG samt gödselmedel där kvävehalten p.g.a. ammoniumnitratet överstiger 28 viktprocent (ett gödselmedel som innehåller ammoniumnitrat och fosfat och/eller kaliumkarbonat).

1. *Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner*

Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner beräknas med hjälp av följande viktningsfaktorer:

International Toxic Equivalent Factors (ITEF) for the congeners of concern (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	} 0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	} 0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,6,7,8-HxCDF	
	2,3,4,6,7,8-HxCDF		
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	} 0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	
		OCDF	0,001

(T = tetra, Pe = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)

DEL 2

Kategorier av ämnen och preparat som inte särskilt anges i del 1

Kolumn 1	Kolumn 2	Kolumn 3
Kategorier av farliga ämnen	Tröskelvärden (i ton) för tillämpning av	
	artiklarna 6 och 7	artikel 9
1. MYCKET GIFTIGA	5	20
2. GIFTIGA	50	200
3. OXIDERANDE	50	200
4. EXPLOSIVA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 2 a)	50	200
5. EXPLOSIVA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 2 b)	10	50
6. BRANDFARLIGA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3 a)	5 000	50 000
7 a. MYCKET BRANDFARLIGA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3 b 1)	50	200
7 b. MYCKET BRANDFARLIGA VÄTSKOR (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3 b 2)	5 000	50 000
8. EXTREMT BRANDFARLIGA (när ämnet eller preparatet omfattas av den definition som anges i not 3 c)	10	50
9. MILJÖFARLIGA ÄMNEN under angivande av följande riskfraser:		
i) R50 "mycket giftigt för vattenlevande organismer"	200	500
ii) R51 "giftigt för vattenlevande organismer" och R53 "kan ge långsiktiga skadeverkningar på vattenmiljön"	500	2 000
10. ALL KLASSIFICERING som inte omfattas av det som angivits ovan, i kombination med följande riskfraser:		
i) R14 "reagerar våldsamt vid kontakt med vatten" (inklusive R14/15)	100	500
ii) R29 "avger giftiga gaser vid kontakt med vatten"	50	200

NOTER

1. Ämnena och preparaten skall klassificeras i enlighet med följande direktiv (efter ändringar) och deras nuvarande anpassning till den tekniska utvecklingen:
- Rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen⁽¹⁾.
  - Rådets direktiv 88/379/EEG av den 7 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT nr 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/105/EG (EGT nr L 284, 30.11.1993, s. 21).

⁽²⁾ EGT nr L 187, 16.7.1988, s. 14.

— Rådets direktiv 78/631/EEG av den 26 juni 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen (bekämpningsmedel) (1).

För ämnen och beredningar som inte klassificerats som farliga i enlighet med något av ovannämnda direktiv men som ändå förekommer eller skulle kunna förekomma vid en anläggning och, under de förhållanden som råder vid anläggningen, innehar eller kan innehålla motsvarande egenskaper vad gäller möjligheter att orsaka allvarliga olyckshändelser, skall de provisoriska klassificeringsförfarandena följas i enlighet med den artikel som reglerar den aktuella frågan i lämpligt direktiv.

Om ämnen och beredningar uppvisar egenskaper som medför flera klassificeringar skall de lägsta tröskelvärdena tillämpas för det här direktivet.

För detta direktiv har en förteckning med information om ämnena och beredningarna upprättats, som skall uppdateras och godkännas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22.

2. Med "sprängämne" avses

- a) i) ett ämne eller en beredning som kan ge upphov till risk för explosion genom stötar, friktion, eld eller andra antändningskällor (riskangivelse R 2),
  - ii) ett pyrotekniskt ämne (eller en blandning av ämnena) som är avsett att skapa en värme-, ljus-, ljud-, gas- eller rökeffekt eller en kombination av dessa, som en följd av exotermiska kemiska reaktioner vilka är självunderhållande och icke detonerande,
  - iii) ett explosivt eller pyrotekniskt ämne eller en beredning som är inneslutet i ett föremål,
- b) ämnen och beredningar som ger upphov till stora risker för explosion genom stötar, friktion, eld eller andra antändningskällor (riskangivelse R 3).

3. Med "brandfarliga", "mycket brandfarliga" och "extremt brandfarliga" ämnen (kategorierna 6, 7 och 8) avses

a) brandfarliga vätskor:

ämnen och beredningar vars flampunkt är lika med eller över 21 °C och under eller lika med 55 °C (riskangivelse R 10) och som underhåller förbränning,

b) mycket brandfarliga vätskor:

- 1) — ämnen och beredningar som kan upphettas och slutligen fatta eld vid kontakt med luft vid omgivningstemperatur utan någon tillförsel av energi (riskangivelse R 17),
— ämnen vars flampunkt ligger under 55 °C och som förblir flytande under tryck, när speciella driftförhållanden som t.ex. högt tryck eller hög temperatur, kan medföra risk för allvarliga olyckshändelser,
- 2) ämnen och beredningar vars flampunkt ligger under 21 °C och som inte är synnerligen brandfarliga (riskangivelse R 11 andra strecksatsen).

c) synnerligen brandfarliga gaser och vätskor:

- 1) flytande ämnen och beredningar vars flampunkt ligger under 0 °C och vars kokpunkt (eller, för kokintervall, den initiala kokpunkten) vid normalt tryck ligger under eller är lika med 35 °C (riskangivelse R 12 första strecksatsen), och
- 2) gasformiga ämnen och beredningar som är brandfarliga vid kontakt med luft vid omgivningstemperatur och omgivningstryck (riskangivelse R 12 andra strecksatsen), oavsett om de förvaras i gasform eller flytande form under tryck, med undantag av synnerligen brandfarliga, kondenserade gaser (inklusive LPG) och naturgas som avses i del 1, samt
- 3) flytande ämnen och beredningar som hanteras vid en temperatur som ligger över deras kokpunkt.

4. Den summering som krävs för att fastställa hur stor kvantitet farliga ämnen som förekommer vid verksamheten skall göras enligt följande formel:

Om summan av formeln

$$q_1/Q + q_2/Q + q_3/Q + q_4/Q + q_5/Q + \dots > 1.$$

(1) EGT nr L 206, 29.7.1978, s. 13. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/32/EEG (EGT nr L 154, 5.6.1992, s. 1).

där q_x betecknar den förekommande kvantiteten farliga ämnen x (eller ämnen av samma kategori) som faller under del 1 eller 2 i denna bilaga, och

Q betecknar det tröskelvärde som härrör från del 1 eller 2,

skall verksamheten omfattas av bestämmelserna i det här direktivet.

Denna regel skall tillämpas under följande förhållanden:

- a) För ämnen och beredningar som anges i del 1 och förekommer i kvantiteter som understiger tröskelvärdet samtidigt med ämnen i del 2 som tillhör samma kategori, och för summering av de ämnen och preparat i del 2 som tillhör samma kategori.
  - b) För summering av kategorierna 1, 2 och 9 som förekommer vid en och samma verksamhet.
  - c) För summering av kategorierna 3, 4, 5, 6, 7 a, 7 b och 8 som förekommer vid en och samma verksamhet.
-

*BILAGA II***DET MINIMUM AV UPPGIFTER OCH INFORMATION SOM SKALL BEAKTAS I DEN SÄKERHETSRAPPORT SOM FÖRESKRIVS I ARTIKEL 9****I. Information om hur verksamhetens driftsystem och organisation har utformats för att förebygga allvarliga olyckshändelser**

Denna information skall omfatta de delar som anges i bilaga III.

II. Beskrivning av verksamhetens omgivning

- A. Beskrivning av platsen och dess omgivning, inbegripet dess geografiska läge, meteorologiska, geologiska och hydrologiska uppgifter samt, i förekommande fall, dess historik.
- B. Identifiering av anläggningar och annan aktivitet vid verksamheten som kan ge upphov till en allvarlig olyckshändelse.
- C. Beskrivning av de områden som kan komma att beröras av en allvarlig olyckshändelse.

III. Beskrivning av anläggningen

- A. Beskrivning av den huvudsakliga hanteringen och produktionen vid delar av verksamheten som har betydelse från säkerhetssynpunkt, riskkällor för allvarliga olyckshändelser och de omständigheter under vilka en sådan allvarlig olyckshändelse skulle kunna inträffa, åtföljd av en beskrivning av de förebyggande åtgärder som har vidtagits.
- B. Beskrivning av processerna, särskilt förfaringsätten.
- C. Beskrivning av farliga ämnen:
  - 1) Förteckning över farliga ämnen som omfattar
    - identifiering av farliga ämnen: kemisk beteckning, CAS-nummer, beteckning enligt IUPAC:s nomenklatur,
    - maximal kvantitet av det ämne eller de ämnen som förekommer eller kan förekomma.
  - 2) Fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper samt riskbedömning, såväl omedelbar som på sikt för människor och miljö.
  - 3) Fysikaliskt eller kemiskt beteende under normala användningsförhållanden eller förhållanden vid vilka olyckor kan förutses.

IV. Identifiering och analys av olycksrisker samt förebyggande åtgärder

- A. En detaljerad beskrivning av möjliga scenarier för allvarliga olyckshändelser och sannolikheten för sådana eller omständigheterna under vilka de skulle kunna inträffa, inbegripet en sammanställning av sådana händelser som skulle kunna bidra till uppkomsten av vart och ett av dessa scenarier, oavsett om orsakerna står att finna inom eller utom installationen.
- B. En bedömning av hur omfattande och svåra följderna av de identifierade allvarliga olyckshändelserna skulle kunna bli.
- C. En beskrivning av tekniska parametrar och den säkerhetsutrustning som finns för anläggningens säkerhet.

V. Skyddsåtgärder och åtgärder för att begränsa följderna av en olycka

- A. En beskrivning av den utrustning som finns inom verksamheten för att begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser.
- B. Organisation för alarmering och räddningsinsatser.
- C. En beskrivning av tillgängliga interna och externa resurser.
- D. En sammanställning av de faktorer som beskrivs i punkterna A, B och C ovan, som är nödvändiga för att den interna plan för räddningsinsatser som avses i artikel 11 skall kunna upprättas.

*BILAGA III***DE PRINCIPER SOM ANGES I ARTIKEL 7 OCH INFORMATION SOM ANGES I ARTIKEL 9
OM VERKSAMHETENS DRIFTSYSTEM OCH ORGANISATION FÖR FÖREBYGGANDE AV
ALLVARLIGA OLYCKSHÄNDELSE**

När de åtgärder för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och de system för ledning av verksamheten som verksamhetsutövaren har utarbetat genomförs, skall följande beaktas. De föreskrifter som anges i det i artikel 7 angivna dokumentet bör stå i proportion till de risker för allvarliga olyckshändelser som kan uppstå vid verksamheten.

- a) En skriftlig säkerhetspolicy för förebyggande av allvarliga olyckshändelser bör upprättas och innefatta de mål och allmänna handlingsprinciper som verksamhetsutövaren har ställt upp för hantering av riskerna för allvarliga olyckshändelser.
- b) Verksamhetens säkerhetsorganisation bör omfatta den del av det allmänna systemet för ledning av verksamheten, som består av organisationsplan, ansvarsfördelning, rutiner, tillvägagångssätt, metoder och resurser för att kunna fastställa och genomföra åtgärdsprogrammet för förebyggande av allvarliga olyckshändelser.
- c) Följande punkter skall behandlas inom ramen för säkerhetsorganisationen:
  - i) Organisation och personal — roll- och ansvarsfördelning för de anställda som har uppgifter i samband med hanteringen av risker för allvarliga olyckshändelser, på alla nivåer i organisationen. Utbildningsbehoven för dessa anställda och utbildningens uppläggning. Om personalen eller — i förekommande fall — utomstående skall medverka.
  - ii) Identifiering och bedömning av riskerna för allvarliga olyckshändelser — beslut om och införande av lämpliga metoder så att riskerna för allvarliga olyckshändelser vid normal eller onormal drift systematiskt kan identifieras samt bedömning av sannolikheten för och svårighetsgraden av sådana olyckshändelser.
  - iii) Styrning — beslut om och införandet av metoder för samt instruktioner om hur arbetet kan bedrivas under säkra förhållanden, inbegripet underhåll av verksamheten, processer och utrustning samt tillfälliga driftavbrott.
  - iv) Hantering av ändringar — beslut om och införande av metoder för planering av de ändringar som skall genomföras på befintliga installationer eller upplagsplatser eller för utformning av nya installationer, processer och upplagsplatser.
  - v) Planering inför nödsituationer — beslut om och införande av metoder som syftar till att identifiera förutsägbara nödsituationer genom systematisk analys samt till att utforma, pröva och revidera planerna för räddningsinsatser så att sådana nödsituationer skall kunna hanteras.
  - vi) Resultatuppföljning — beslut om och införande av metoder som gör det möjligt att hela tiden utvärdera efterlevnaden av de mål som verksamhetsutövaren ställt upp inom ramen för åtgärdsprogrammet för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och av säkerhetssystemet samt införande av rutiner för undersökning och rättelse vid bristande efterlevnad. Dessa bör inbegripa rutiner för anmälan av allvarliga olyckshändelser eller olyckstillbud, särskilt då det brustit i skyddsåtgärderna, undersökning av olyckshändelser och olyckstillbud samt uppföljning med hjälp av tidigare erfarenheter.
  - vii) Kontroll och översyn — beslut om och införande av metoder för systematisk och regelbunden utvärdering av åtgärdsprogrammet för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och av säkerhetssystemets effektivitet och lämplighet. En analys, dokumenterad av verksamhetens ledning, av resultatet av de fastställda åtgärderna, av säkerhetssystemet och dess uppdatering.

*BILAGA IV***UPPGIFTER OCH INFORMATION SOM SKALL INGÅ I DE PLANER FÖR RÄDDNINGSS-
INSATSER SOM AVSES I ARTIKEL 11****1. Interna planer för räddningsinsatser**

- a) Namn eller befattning på de personer som har befogenhet att sätta igång räddningsinsatser samt på den person som ansvarar för omedelbara räddningsinsatser inom verksamhetens område och samordningen av dem.
- b) Namn eller befattning på den person som ansvarar för kontakten med de myndigheter som har ansvaret för den externa planen för räddningsinsatser.
- c) För varje situation eller händelse som kan förutses och som kan spela en avgörande roll för uppkomsten av en allvarlig olyckshändelse skall det finnas en beskrivning av vilka åtgärder som skall vidtas för att ingripa i situationen eller vid händelsen och för att begränsa följderna av denna. Denna beskrivning skall omfatta säkerhetsutrustning och tillgängliga resurser.
- d) Åtgärder som syftar till att begränsa riskerna för de personer som befinner sig inom området, inklusive varningssystem och det uppträdande som skall iakttas vid varningen.
- e) Rutiner för omedelbar information om en inträffad olycka till den myndighet som ansvarar för att den externa planen för räddningsinsatser sätts i verket, typ av information som skall lämnas omedelbart och åtgärder för mer detaljerad information som skall lämnas så snart den blir tillgänglig.
- f) Åtgärder för att utbilda personalen i de uppgifter som den förväntas utföra och, i förekommande fall, samordning av dessa åtgärder med den externa räddningstjänsten.
- g) Rutiner för att lämna stöd vid insatser som gjorts utanför verksamhetens område.

2. Externa planer för räddningsinsatser

- a) Namn eller befattning på de personer som har befogenhet att inleda och samordna räddningsinsatser som vidtas utanför verksamhetens område.
  - b) Åtgärder för att snabbt mottaga information om eventuella tillbud, larmförfaranden och nödanrop.
  - c) Åtgärder för samordning av de resurser som behövs för att tillämpa den externa planen för räddningsinsatser.
  - d) Åtgärder för stöd med begränsningsåtgärder inom verksamhetens område.
  - e) Räddningstjänståtgärder utanför verksamhetens område.
  - f) Åtgärder för att allmänheten skall få särskild information om olyckan och om det uppträdande som skall iakttas.
  - g) Åtgärder som syftar till att säkerställa att information lämnas till räddningstjänsten i andra medlemsstater vid allvarliga olyckshändelser som kan få gränsöverskridande följder.
-

*BILAGA V***UPPLYSNINGAR SOM SKALL LÄMNAS TILL ALLMÄNHETEN VID TILLÄMPNING AV
ARTIKEL 13.1**

1. Verksamhetsutövarens namn och adressen till verksamheten.
2. Identifiering, genom angivande av befattning, av den person som lämnar informationen.
3. Bekräftelse av att verksamheten omfattas av de bestämmelser och föreskrifter som fordras för tillämpningen av direktivet och att den anmälan som avses i artikel 6.3 eller den säkerhetsrapport som avses i artikel 9.1 har överlämnats till den behöriga myndigheten.
4. En redogörelse i enkla ordalag för hanteringen eller aktiviteterna vid verksamheten.
5. En gemensam benämning eller, när det gäller farliga ämnen som omfattas av del 2 i bilaga I, generisk benämning eller allmän farlighetsklassificering av de farliga ämnen och beredningar som förekommer vid verksamheten och som skulle kunna förorsaka en allvarlig olyckshändelse, med uppgifter om deras viktigaste farliga egenskaper.
6. Allmänna upplysningar om vilka risker för allvarliga olyckshändelser som kan föreligga, inbegripet möjliga följder av dessa olyckor för människor och miljö.
7. Adekvata och relevanta upplysningar om hur den berörda befolkningen kommer att varnas och hållas informerad i händelse av en allvarlig olyckshändelse.
8. Adekvata och relevanta upplysningar om vilka åtgärder den berörda befolkningen bör vidta och vilket uppträdande den bör iaktta vid en allvarlig olyckshändelse.
9. Bekräftelse på att verksamhetsutövaren är skyldig att vidta lämpliga åtgärder inom verksamhetens område och särskilt skyldigheten att kontakta räddningstjänsten vid insatser i samband med allvarliga olyckshändelser och i så hög grad som möjligt begränsa följderna av dem.
10. Uppgifter om den externa planen för räddningsinsatser som utarbetats för att komma till rätta med alla följdverkningar utanför verksamhetens område tillsammans med en uppmaning att följa alla instruktioner eller föreskrifter från räddningstjänsten när en olycka inträffat.
11. Detaljerade uppgifter om hur ytterligare relevant information kan erhållas, med förbehåll för sekretessbestämmelser i nationell lagstiftning.

BILAGA VI

KRITERIER FÖR ANMÄLAN AV EN OLYCKSHÄNDELSE TILL KOMMISSIONEN ENLIGT
ARTIKEL 15.1

I. Alla olyckshändelser som omfattas av punkt 1 eller som medför minst en av de följder som beskrivs i punkterna 2, 3, 4 och 5 skall anmälas till kommissionen.

1. Berörda ämnen

Varje typ av brand, explosion eller utsläpp till följd av en olyckshändelse av farliga ämnen i kvantiteter som motsvarar minst 5 % av det tröskelvärde som anges i kolumn 3 i bilaga I.

2. Skador på personer eller egendom

En olyckshändelse som berör farliga ämnen och som ger upphov till någon av följderna nedan:

- En omkommen person.
- Sex personer skadas inom verksamheten och får tillbringa minst ett dygn på sjukhus.
- En person som befinner sig utanför verksamhetens område får tillbringa minst ett dygn på sjukhus.
- Bostad eller bostäder utanför verksamhetens område skadas och blir obrukbara till följd av olyckan.
- Evakuering eller isolering av personer under mer än två timmar (personer × timmar): värdet skall vara åtminstone 500.
- Avbrott i telefonförbindelser eller vatten-, el- eller gasförsörjning under mer än två timmar (personer × timmar): värdet skall vara åtminstone 1 000.

3. Omedelbara skador på miljön

— *Bestående eller långsiktiga skador på markområden*

- 0,5 ha eller mer av ett markområde som är av betydelse från miljö- eller bevarandesynpunkt och är skyddat i lag.
- 10 ha eller mer av ett större område, däri inbegripet åkermark.

— *Påtagliga eller långsiktiga skador på sjöar eller på havsområden (*)*

- 10 km eller mer av ett vattendrag, kanal eller flod.
- 1 ha eller mer av en sjö eller damm.
- 2 ha eller mer av ett delta.
- 2 ha eller mer av ett kust- eller havsområde.

— *Påtagliga skador orsakade på en akvifer eller på grundvattnet (*)*

- 1 ha eller mer.

4. Materiella skador

- Materiella skador inom verksamheten: mer än 2 miljoner ecu.
- Materiella skador utanför verksamheten: mer än 0,5 miljoner ecu.

5. Gränsöverskridande skador

Alla olyckor som direkt omfattar ett farligt ämne och som har följdverkningar utanför den berörda medlemsstatens territorium.

II. Olyckshändelser eller olyckstillbud som medlemsstaterna anser vara av särskilt tekniskt intresse när det gäller att förebygga allvarliga olyckshändelser och för att kunna begränsa följder av dem men som inte uppfyller de kvantitativa kriterier som nämnts ovan bör anmälas till kommissionen.

(*) I förekommande fall skall man för att kunna bedöma en skada kunna hänvisa till direktiven 75/440/EEG och 76/464/EEG samt de direktiv som antagits för att tillämpas på vissa ämnen, dvs. 76/160/EEG, 78/659/EEG eller 79/923/EEG eller LC50 för de arter som är representativa för den påverkade miljön som de definieras i direktiv 92/32/EEG för kriteriet "farlig för miljön".

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 3 december 1996

om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av koniska rullager med ursprung i Japan

(97/27/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 23 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94⁽³⁾, särskilt artikel 9 i denna,

efter samråd i rådgivande kommittén i enlighet med vad som föreskrivs i denna förordning, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

- (1) I november 1993 mottog kommissionen ett klagomål från sammanslutningen av europeiska föreningar för lagertillverkare (FEBMA) på vägnar av gemenskapstillverkare vars gemensamma pro-

duktion uppgavs utgöra en större del av gemenskapens totala produktion av koniska rullager.

- (2) Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav vållad väsentlig skada, vilken ansågs tillräcklig för att motivera att det inleddes ett förfarande. Efter samråd i rådgivande kommittén meddelade kommissionen således genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁴⁾ att det skulle inledas ett antidumpningsförfarande rörande import till gemenskapen av koniska rullager med ursprung i Japan.
- (3) Kommissionen meddelade officiellt de tillverkare och importörer i gemenskapen och de japanska tillverkare som veterligen var berörda samt företrädare för Japan att undersökningen skulle inledas och gav berörda parter möjlighet att skriftligt tillkännage sina synpunkter och begära att bli hörda.
- (4) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för fastställande av utredningsresultat.
- (5) Den undersökningsperiod som tillämpades för detta förfarande löpte från 1 oktober 1993 till 30 juni 1994. För bedömningen av de faktorer som analyserades för att avgöra huruvida importen i fråga vållat gemenskapsindustrin skada tillämpades perioden från 1 januari 1991 till 30 juni 1994. I syfte att kunna jämföra uppgifterna om undersökningsperioden med de uppgifter som rör föregående kalenderår extrapolerades dessa för att avspegla situationen under en tolv månadersperiod.

⁽¹⁾ EGT nr L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT nr C 181, 2.7.1994, s. 7.

- (6) Undersökningen har överskridit den normala tiden på grund av svårigheterna vid bedömning av skada och orsakssamband, vilka huvudsakligen hade sin grund i att den produkt som var föremål för utredning kunde delas in i ett stort antal olika produkttyper som i hög grad skilde sig från varandra.
- (7) Gemenskapsindustrin består av följande tillverkare:
- FAG Kugelfischer Georg Schäfer KGaA (Schweinfurt, Tyskland)
  - SKF GmbH (Schweinfurt, Tyskland)
  - SKF Industrie SpA (Cascine Vica, Italien)
  - SKF Espagnola SA (Madrid, Spanien)
  - Timken France (Colmar, Frankrike)
  - British Timken (Northampton, Förenade kungariket)
  - Société Nouvelle de Roulements (Annecy, Frankrike)
- (8) Under undersökningsperioden exporterade följande företag koniska rullager från Japan till Europeiska gemenskapen:
- Koyo Seiko Co. Ltd (Osaka)
  - NTN Corporation (Osaka)
  - Nachi Fujikoshi Corporation (Tokyo)
  - NSK Ltd (Tokyo)
  - Maekawa Bearing Manufacturing Co. Ltd (Osaka)
  - MC International Inc. (Osaka)
- (11) I Japan och gemenskapen säljs koniska rullager till i huvudsak två olika kundkategorier, industriella användare och distributörer.
- (12) Det konstaterades att de koniska rullager som tillverkas i Japan och exporteras till gemenskapen och de koniska rullager som tillverkas av gemenskapens tillverkare är likadana vad gäller fysiska egenskaper och användningsområden. De måste därför betraktas som likadana produkter enligt artikel 2.12 i rådets förordning (EEG) nr 2423/88.
- (13) På begäran av gemenskapsindustrin inledde kommissionen 1991 ett separat antidumpningsförfarande rörande import av ytteringar⁽¹⁾, och 1993 infördes en slutgiltig antidumpningstull för denna produkt⁽²⁾.
- (14) I samband med den innevarande undersökningen framförde gemenskapsindustrin argument för att kommissionen borde betrakta koniska ytteringar och ytteringar som en och samma produkt och således slå samman undersökningen enligt detta förfarande med den samtidiga översynen av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av ytteringar med ursprung i Japan⁽³⁾. De japanska tillverkarna stödde detta synsätt. I enlighet med det resonemang som förs av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt⁽⁴⁾ håller dock kommissionen fast vid ståndpunkten att koniska ytteringar och ytteringar utgör olika produkter, vilka var och en juridiskt sett kan bli föremål för ett separat antidumpningsförfarande.

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UTREDNING OCH LIKADAN PRODUKT

- (9) Den produkt som täcks av klagomålet och för vilken förfarandet inleddes är koniska rullager, inbegripet koniska rullar monterade i hållare, enligt KN-nummer 8482 20 00.
- (10) Följande komponenter ingår i koniska rullager: 1) en inre ring, konformad, tillverkad av samma material som den yttre ringen (den inre och den yttre ringen stansas ofta från ett och samma materialstycke), 2) koniska antifrikctionsrullar, som är monterade på den inre ringen och gör att den kan röra sig i förhållande till den yttre ringen, 3) en lagerhållare som håller rullarna på plats på den inre ringen, och 4) en yttre ring eller ett ytterband som utgörs av den omslutande delen in i vilken konen (bestående av den inre ringen, rullar och lagerhållare) monteras i syfte att få fram ett komplett koniskt rullager. Produktens huvudsakliga användningsområde finns inom bilindustrin.

C. DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (15) En av gemenskapens tillverkare lämnade inte ett tillfredsställande svar på kommissionens frågeformulär inom den tidsfrist som fastställdes av kommissionen. Med tanke på detta företags bristfälliga grad av samarbete uteslöts detta från begreppet gemenskapsindustrin som det fastställdes av den klagande och således från kommissionens fastställande av skada i samband med denna undersökning. För återstoden av denna analys avses med gemenskapsindustrin följaktligen de samarbetsvilliga gemenskapstillverkare som stödde klagomålet och vars totala produktion av koniska rullager utgör en större del av gemenskapens totala produktion enligt artikel 4.5 i rådets förordning (EEG) nr 2423/88.

⁽¹⁾ EGT nr C 2, 4.1.1991, s. 8.

⁽²⁾ EGT nr L 9, 15.1.1993, s. 7.

⁽³⁾ EGT nr C 292, 20.10.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ Mål T-166/94 Koyo Seiko Co. Ltd mot Europeiska unionens råd. Dom av den 14 juli 1995.

D. SKADA

Förbrukning

- (16) Under perioden från 1991 till slutet av undersökningsperioden minskade förbrukningen av koniska rullager i Europeiska gemenskapen från cirka 150 miljoner enheter till cirka 135 miljoner enheter, dvs. en minskning på cirka 9 %. Denna reduktion av marknaden har sin grund i den allmänna konjunkturcyklens inverkan på marknaden för koniska rullager, då storleken på marknaden för koniska rullager varierar med den allmänna aktivitetsnivån för användare av koniska rullager.

Importens volym och marknadsandel

- (17) Mellan 1991 och undersökningsperioden minskade importen från 5 800 ton till 5 000 ton, dvs. en nedgång på 13,8 %, och under samma period minskade försäljningen av denna från 11 miljoner enheter till 8,5 miljoner enheter, dvs. med 23 %.
- (18) Under samma period minskade marknadsandelen för import av koniska rullager med ursprung i Japan från 7,4 % 1991 till 6,2 % under undersökningsperioden.

Priser för import

- (19) De priser som togs ut av de japanska tillverkare som lämnat uppgifter om priser jämfördes med gemenskapstillverkares priser för produkttyper som berörda parter ansåg vara identiska, uppdelade på kundkategorier i fyra medlemsstater (Tyskland, Förenade kungariket, Frankrike och Italien) vilka ansågs representativa för hela gemenskapen. På denna grundval konstaterades prisunderskridande förekomma.

Den vägda genomsnittliga prisunderskridandemarginalen för de exportörer som samarbetade med kommissionen i detta avseende är cirka 13 %, uttryckt i procent av gemenskapstillverkarnas omsättning av produkttyperna i fråga. Vidare har kommissionen studerat exportörernas prissättning avseende försäljning till de två kategorier av kunder som nämns i punkt 11 i ingressen, med användning av samma metod som beskrivs ovan. Denna analys visar att de japanska exportörerna bedriver en högre grad av prisunderskridande för försäljning till distributörer jämfört med försäljning till industriella användare. Detta prissättningsbeteende motbevisar gemenskapsindustrins påståenden om att de berörda exportörerna var mer aggressiva på det marknadssegment som var viktigast för den, dvs. segmentet för industriella användare.

Gemenskapsindustrins situation*Marknadsandelar*

- (20) Marknadsandelen för koniska rullager (i enheter) tillverkade av gemenskapsindustrin minskade under

perioden från 1991 till slutet av undersökningsperioden från 80,58 % till 75,52 %. Vidare ökade marknadsandelen för koniska rullager framställda av väl etablerade tillverkningsanläggningar som är belägna utanför Europeiska gemenskapen i dess sammansättning av tolv medlemsstater och som är närliggande till gemenskapsindustrin (huvudsakligen i Österrike och USA) från 6,17 % till 10,08 % under samma period.

Priser

- (21) Det konstaterades att de priser, uttryckta i ecu, som togs ut för koniska rullager av gemenskapsindustrin i Europeiska gemenskapen under perioden från 1991 till slutet av undersökningsperioden minskade med 2,81 %, som ett genomsnitt av försäljningen till alla kundkategorier. Från 1993 var nedgången 0,98 %. Vad gäller försäljning till industriella användare, vilka utgör den större delen av gemenskapsindustrins totala omsättning, var nedgången under perioden från 1991 till slutet av undersökningsperioden 3,18 %, och från 1993 1,87 %. Vad gäller försäljning till distributörer visar analysen av perioden från 1991 till slutet av undersökningsperioden att det skedde en prissänkning med 0,88 % och från 1993 en prisökning med 3,74 %.

Försäljning

- (22) Mellan 1991 och undersökningsperioden minskade gemenskapsindustrins försäljning (i enheter) av koniska rullager framställda i gemenskapen med 14 %. Vidare förekom under samma period en avsevärd ökning av försäljningen av koniska rullager framställda av väl etablerade tillverkningsanläggningar som är belägna utanför Europeiska gemenskapen i dess sammansättning av tolv medlemsstater och som är närliggande till gemenskapsindustrin, vilka rullager importerades och sålts i gemenskapen av gemenskapsindustrin. Sammanlagt minskade alltså gemenskapsindustrins försäljning av koniska rullager med 10 %, vilket är i linje med ovannämnda procentsiffra för reduktion av marknaden, men den ökade mellan 1993 och undersökningsperioden med 8 %.

Lönsamhet

- (23) Gemenskapsindustrins avkastning på försäljningen av den produkt som omfattas av undersökningen var negativ under perioden i fråga — en förlust på cirka 11 % 1991 förvärrades till en förlust på cirka 17 % 1993. Under perioden från 1993 till slutet av undersökningsperioden förbättrades dock gemenskapsindustrins situation så att en förlust på cirka 7 % kunde noteras.

Tillverkning

- (24) Mellan 1991 och undersökningsperioden minskade gemenskapsindustrins tillverkning med cirka 11 %.

Kapacitet/kapacitetsutnyttjande, forskning och utveckling och investeringar

- (25) Gemenskapsindustrins tillverkningskapacitet minskade med 9,3 % och dess kapacitetsutnyttjande sjönk med 2,2 procentenheter. Kostnader för forskning och utveckling minskade under samma period med 62 % och nyinvesteringar föll också avsevärt.

Sysselsättning

- (26) Sysselsättningen i gemenskapsindustrin minskade mellan 1991 och undersökningsperioden med cirka 27 %. Gemenskapsindustrin överförde dock kapacitet inom sin globala tillverkningsstruktur under perioden i fråga och genomförde betydande omstruktureringar för att höja produktiviteten i allmänhet, vilket återspeglas i minskning av sysselsättningen.

Slutsats om skada

- (27) Mot bakgrund av denna analys dras slutsatsen att gemenskapsindustrin led av ekonomiska svårigheter under den period som undersökts. De ekonomiska resultaten förbättrades dock avsevärt, ehuru de fortfarande var negativa.

E. ORSAKSSAMBAND

- (28) I enlighet med bestämmelserna i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den berörda importens volym och priser hade orsakat gemenskapsindustrins situation och om volymen av och priserna för denna import hade haft en sådan effekt att den skulle kunna betraktas som väsentlig. I detta samband sörjdes det för att den negativa situation för gemenskapsindustrin som hade orsakats av andra faktorer inte tillskrevs den berörda importen.

- (29) Som nämns ovan minskade marknadsandelen för importen från Japan från 7,4 % 1991 till 6,2 % under undersökningsperioden. Detta bör ställas i relation till marknadsandelen för koniska rullager framställda i gemenskapen av gemenskapens tillverkare vilken föll från 80,58 % 1991 till 75,52 % under undersökningsperioden — och att gemenskapsindustrin för återförsäljning i gemenskapen importerade avsevärda kvantiteter av koniska rullager från väl etablerade närstående tillverkningsanläggningar belägna i exempelvis USA och Österrike. Marknadsandelen för denna import ökade från 6,17 % 1991 till 10,08 % under undersökningspe-

rioden. I jämförelse med andra tredje länder noterade denna import den högsta graden av marknadspenetrering (importen från andra tredje länder ökade från 5,86 % till 6,68 %) och uppnådde en högre nivå än vad importen från Japan gjorde, både i absoluta termer och som marknadsandel.

- (30) Trots de japanska exportörernas prisunderskridande kvarstod gemenskapsindustrins marknadsandelar, av ovannämnda skäl kombinerade med import från väl etablerade närstående tillverkningsanläggningar, på praktiskt taget samma nivå under hela den period som undersökts. Gemenskapsindustrins förlust av marknadsandelar är således huvudsakligen vållad av dess import från tillverkningsanläggningar i tredje land och följaktligen självförlådd. Vid bedömningen av den japanska importens inverkan på utvecklingen av gemenskapsindustrins marknadsandel under undersökningsperioden, inbegripet import från närstående tillverkningsanläggningar i tredje land, drar kommissionen slutsatsen att den japanska importens inverkan inte kan betraktas som väsentlig.

- (31) Gemenskapsindustrin framförde att den tvingades anpassa sina priser till de lägre priserna och priserbjudandena från de japanska exportörerna för att kunna försvara sin marknadsandel, vilket medförde prisdepression och pristryck och stora finansiella kostnader, och att följaktligen de japanska exportörerna i hög grad påverkade gemenskapens prisnivå, trots sin relativt lilla marknadsandel.

- (32) Förekomsten och nivån på det prisunderskridande som bedrevs för vissa transaktioner i vissa försäljningskanaler kan inte betraktas som avgörande för resultatet av denna undersökning. Enligt bestämmelserna i grundförordningen är det verkan därav som är av betydelse. I detta sammanhang hävdade gemenskapsindustrin att man borde addera den prisdepressionsmarginal som beräknats av kommissionen och en marginal på 3 % som motsvarar den noterade genomsnittliga ökningen av produktionskostnader i industrin över samma period, för att få fram en pristrycksmarginal. Gemenskapsindustrin menade att detta pristryck är särskilt allvarligt vad gäller försäljningen till den särskilda kundkategorin industriella användare. Gemenskapsindustrin framförde att den under recessionsperioden (från 1990 till början av 1994) försvarade sin marknadsandel mot de japanska konkurrenternas lägre priserbjudanden. Det hävdades att gemenskapsindustrin måste agera på detta sätt under en recession eftersom varje förlust av volym och marknadsandel skulle ha ökat styckkostnaderna i tillverkningen av koniska rullager och således förlusterna för gemenskapsindustrin.

- (33) Kommissionen har kunnat konstatera att priserna sjönk under perioden från 1 januari 1991 till 30 juni 1994. Men om gemenskapsindustrin hade tvingats hålla nere sina priser för att behålla volym och marknadsandel, vilket den i stor utsträckning lyckades med, skulle den ha noterat ökade ekonomiska förluster. Resultaten av undersökningen visade att det motsatta hände, dvs. att gemenskapsindustrin förbättrade sina resultat och att detta skedde under en period då inga antidumpningsåtgärder tillämpades avseende importen av den produkt som var föremål för undersökning.
- (34) Med tanke på detta kan kommissionen inte instämma i att den import som undersökts har medfört att gemenskapsindustrin tvingades sänka sina priser eller hindrades från att höja sina priser, i en sådan utsträckning som kan betraktas som väsentlig, särskilt med tanke på att perioden i fråga kännetecknades av en recession.
- (35) Vad gäller de japanska exportörernas prissättningsbeteende konstaterades det att deras prisunderskridande gentemot de priser som togs ut av gemenskapsindustrin för försäljning till industriella kunder, vilka utgör den viktigaste kundkategorin för gemenskapsindustrin, var lägre än det prisunderskridande som konstaterades för försäljning till distributörer, den andra kundkategorin. Således utgjordes det vägda genomsnittliga prisunderskridandet i procent huvudsakligen av ett högre prisunderskridande från de japanska exportörernas sida för försäljning till distributörer, medan det bör noteras att den begränsade prisdepression och det begränsade pristryck som kunnat fastställas visade upp ett motsatt mönster (det vill säga att den/det var högre för försäljning till industriella användare än till distributörer).
- (36) Gemenskapsindustrin hävdade också att den på grund av den låga prisnivån måste minska sin kapacitet i gemenskapen och sina investeringar under referensperioden, i syfte att sänka den nivå vid vilken inkomster och utgifter balanserar varandra och således reducera sina förluster. Detta hade medfört en situation i vilken gemenskapsindustrin under 1995 inte kunde möta kunders efterfrågan. För att kunna investera i ny kapacitet hävdades det att gemenskapsindustrin behövde en avsevärt högre avkastning på sin försäljning än den som registrerades under undersökningen.
- (37) Kommissionen anser dock att det är ett normalt affärsbeteende att minska kostnader, särskilt när industrin befinner sig i en ekonomisk recession. Å andra sidan kan det vara normalt att i en expanderande marknad öka kapaciteten och finansiera detta genom normala finansiella resurser. Denna kapacitetssänkning bör alltså inte tillskrivas importen i fråga, i synnerhet som volymen av denna import minskade mer än vad gemenskapsindustrins kapacitet gjorde. Vidare måste denna kapacitetsnedgång ses i samband med gemenskapsindustrins tydliga överföring av produktion till väl etablerade tillverkningsanläggningar utanför gemenskapen i dess sammansättning av tolv medlemsstater.
- (38) En bedömning av alla dessa faktorer leder kommissionen till slutsatsen att verkan av importen från Japan på gemenskapsindustrins situation inte kan betraktas som väsentlig enligt den betydelse som avses i artikel 4.1 i rådets förordning (EEG) nr 2423/88.

F. HOT OM SKADA

- (39) Gemenskapsindustrin har hävdat att importen från Japan utgör ett hot om väsentlig skada enligt artikel 4.3 i förordning (EEG) nr 2423/88, och har lämnat uppgifter till stöd för att särskilt importen från Japan har ökat i absoluta termer efter undersökningsperiodens utgång och att denna import leder till ytterligare prisdepression och pristryck.
- (40) Det bör erinras om att kommissionen har fastställt att de japanska exportörernas marknadsandelar har minskat under undersökningsperioden och att importen i fråga inte har haft en väsentlig inverkan på gemenskapsindustrins priser under den perioden.
- (41) På grundval av de uppgifter som lämnats av gemenskapsindustrin kan man inte dra slutsatsen att ökade importvolymerna kommer att påverka utvecklingen av marknadsandelar och priser för gemenskapsindustrin i en sådan utsträckning som skulle kunna betraktas som en väsentlig skadevållande verkan enligt artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2423/88, särskilt med tanke på den tydliga uppgången i marknaden efter den period som undersökts.
- (42) Dessutom har kommissionen inte några uppgifter som skulle tyda på att produktionskapacitet eller lagernivåer i Japan har ökat eller kommer att göra det inom en överskådlig framtid.
- (43) Kommissionen anser följaktligen att en framtida väsentlig skada för gemenskapsindustrin vållad av import från Japan inte klart kan förutses eller anses vara nära förestående och att det inte är motiverat att införa antidumpningsåtgärder på grundval av hot om skada.

G. DUMPING

- (44) Mot bakgrund av denna slutsats ansåg kommissionen det inte vara nödvändigt att granska huruvida importen i fråga var dumpad eller ej, eftersom även om den var dumpad detta inte skulle inverka på ovannämnda analys och således inte ändra de slutsatser som fastställdes.

H. SLUTSATS

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

- (45) Under dessa omständigheter anses det att förfarandet bör avslutas enligt artikel 9 i förordning (EEG) nr 2423/88.
- (46) Kommissionen har informerat berörda parter, inklusive gemenskapsindustrin, om sina utredningsresultat. Efter att ha informerats av kommissionen om ovannämnda sakuppgifter, utredningsresultat och slutsatser lämnade företrädare för gemenskapsindustrin ytterligare synpunkter, både skriftligt och muntligt, rörande verkan av den berörda importen från Japan på gemenskapsindustrin. Kommissionen har granskat dessa synpunkter, men har dragit slutsatsen att dessa inte påverkar de slutsatser som avses ovan. Vissa medlemsstater har inom rådgivande kommittén rest invändningar mot detta beslut.

Enda artikel

Antidumpningsförfarandet rörande import av koniska rullager enligt KN-nummer 8482 20 00 med ursprung i Japan skall härmed avslutas.

Utfärdat i Bryssel den 3 december 1996.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens rekommendation 96/733/EG av den 9 december 1996 om miljöavtal som genomför gemenskapsinitiativ

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 333 av den 21 december 1996)

I innehållsförteckningen, i titeln på sidan 59 och i dateringen på sidan 61 skall det

i stället för: "9 december 1996"

vara: "27 november 1996".
